

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 24 червня 2008 року • № 68 (2020) • Ціна вільна

ДЕВ'ЯТИБАЛЬНИЙ ШТОРМ

ВСІ ПЕРЕМОЖЦІ ГРУП, ЩО НАБРАЛИ МАКСИМАЛЬНУ КІЛЬКІСТЬ БАЛІВ, ВИЛІТИЛИ ВЖЕ ПІСЛЯ ПЕРШОГО ЕТАПУ ПЛЕЙ-ОФФ

1/4 фіналу

ПОРТУГАЛІЯ—НІМІЧЧИНА — 2:3

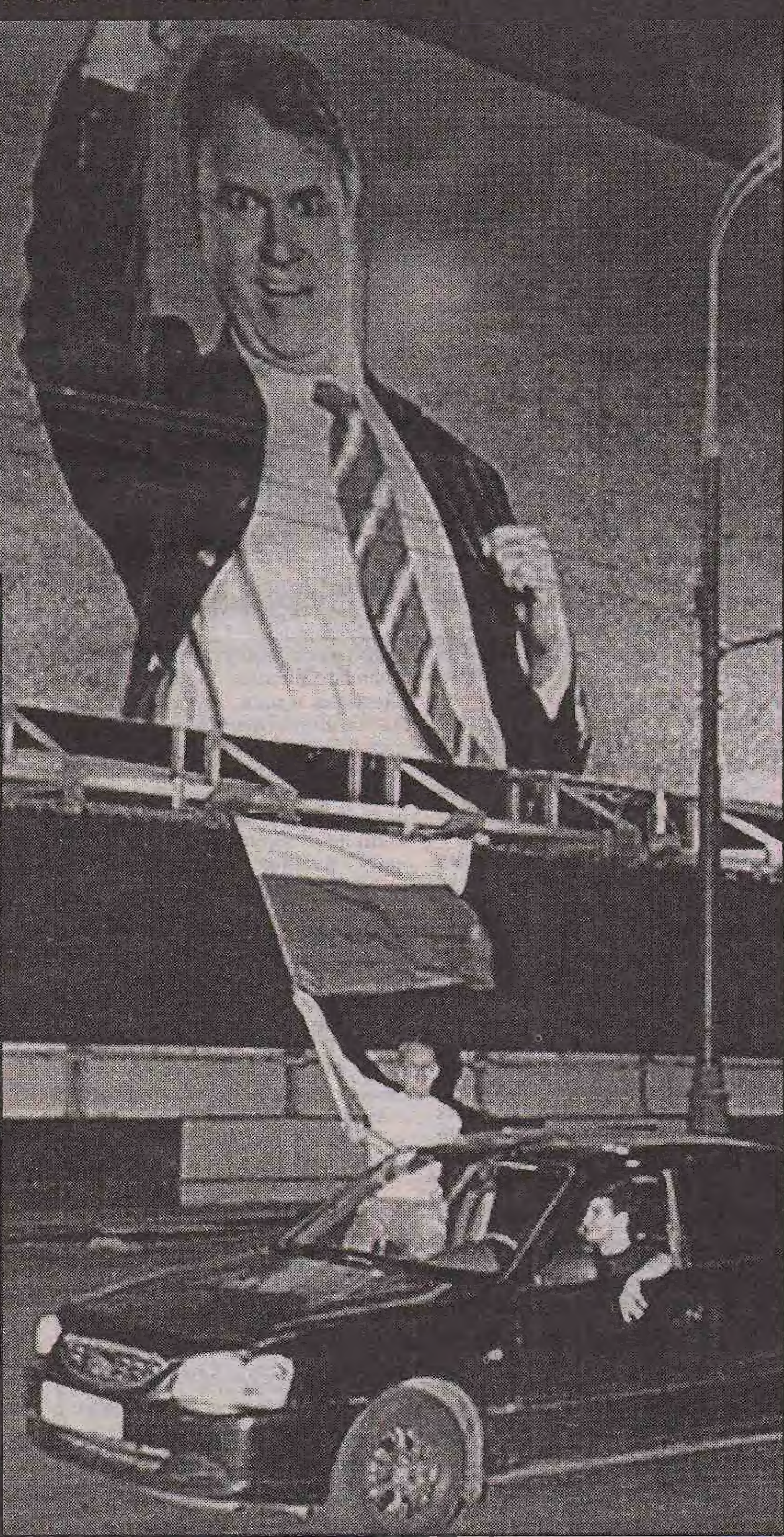
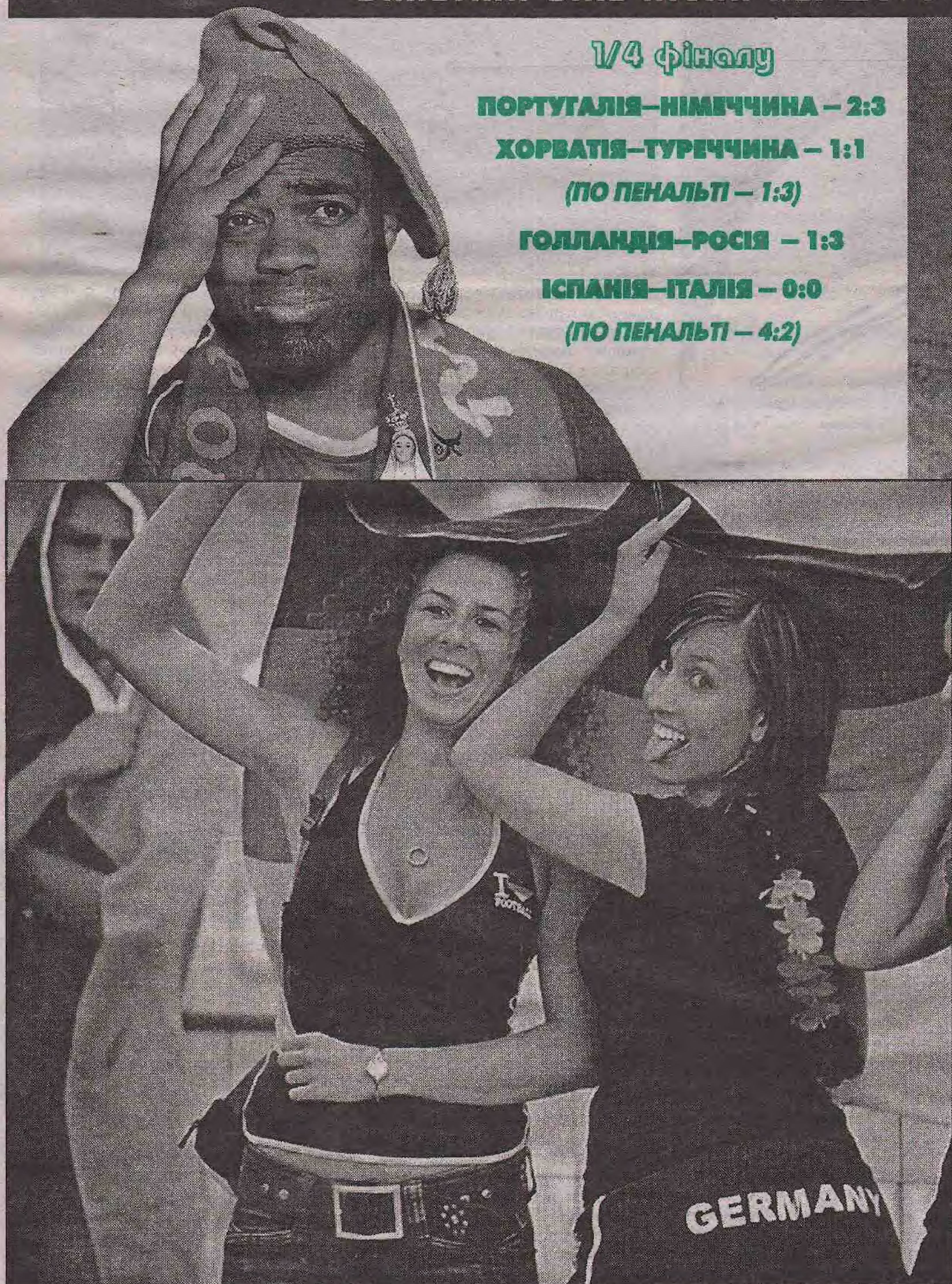
ХОРВАТІЯ—ТУРЕЧЧИНА — 1:1

(ПО ПЕНАЛЬТІ — 1:3)

ГОЛЛАНДІЯ—РОСІЯ — 1:3

ІСПАНІЯ—ІТАЛІЯ — 0:0

(ПО ПЕНАЛЬТІ — 4:2)

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на серпень — до 10 липня.

ЩОБ НЕ БОЛІЛА ГОЛОВА!

НІМЕЧЧИНА 3 2 ПОРТУГАЛІЯ

<p>Леманн А. Фрідріх Рольфес Швайнштайгер (Фрітц, 83) Клозе (Янсен, 89) Баллак Хітцльшпергер (Боровський, 73) Лам Мертезакер Подольський Метцельдер</p>	<p>1:0 Швайнштайгер (22) 2:0 Клозе (26) 2:1 Нуну Гомеш 3:1 Баллак (61) 3:2 Поштіга (87)</p> <p>19 червня, 21.45 Базель. "Санкт-Якоб Парк".</p> <p>Петер Фройдфельдт (Швеція)</p>	<p>Рикарду П. Феррейра Босингва К. Роналду Петі (Поштіга, 73) Моутинью (Мейрелеш, 31) Сімао Пепе Р. Карвалью Деку Н. Гомеш (Нані, 67)</p>
<p>Енке Адлер Вестерманн Фрінгс Гомес Нойвіль Троховський Одонкор Кураній</p>	<p>Фрідріх (47) Лам (49)</p> <p>Пепе (60) Поштіга (90)</p>	<p>Нуну Руй Патрісіу Алвеш Ф. Мейра Алмейда Мігель Рибейру Куарежма Велозу</p>
<p>Йоахім ЛЬОВ</p>	<p>ГЕТ</p>	<p>Луїш Філіпе СКОЛАРІ</p>

ДО ГРИ

Хто б що не казав, а збірна Німеччини вже не та, що колись. В позитивному сенсі. Якщо раніше бундестім асоціювали з такою собі потужною машиною по здобуттю очок, то зараз команда нагадує веселого хлопчика, який бігає по вулиці, розбиваючи сусідам вікна і не оминаючи жодної калюжі. У когось це викликає ностальгічну посмішку, у когось — бажання набити дитині м'яке місце, але жоден не лишається байдужий. Останній тренер, за якого футбол Mannschaft* викликав бажання сходити ще за пивом, був Руді Феллер (тоді німці зайняли друге місце на ЧС-2002). Коли збірну очолив Юрген Клінсманн, все перевернулося з ніг на голову. Молодий тренер почав робити ставку на молодих гравців. Саме тоді в авангарді з'явилися такі хлопці, як Швайні, Лам, Подольський, Одонкор, Мертезакер, Янсен. Клінсманна всі критикували і передрікали гучний провал, але його піонери вийшли і на куражі "прибили" Аргентину. Зараз білці вже підросли і, перед початком ЧС-08, більшість спеціалістів ставили Німеччину на перше місце серед претендентів на титул. Чесно кажучи, я ставився до цього скептично. Дуже скептично. Причини такого ставлення викладав у звіті до матчу німців з австріяками. Груповий турнір бундестім не пробіг, не пройшов, а, швидше, пропскандивав. Португальці ж, навпаки, легко і невимушено пройшли свою групу, навіть не помітивши перших двох суперників і, розслабившись, "отримували задоволення" спільно, в останньому поєдинку, зі швейцарцями. До того, ж вся їхня основа мала гарну нагоду відпочити перед боями на виліт. Як виявилося згодом, бій був лише один. Бо, може, збірна Німеччини вже не та, що колись, але один момент у них залишився — уміння перемагати там, де від них цього не очікують.

ТАКТИКА

Якщо Сcolari вирішив не змінювати переможний склад, то Льову довелося. Головною причиною стала відсутність Фрінгса. Дискваліфікація найсильнішого опорника німців змусила Йоахіма Льова випустити на поле відразу двох гравців, що були акцентовані на оборону. Але давайте почнемо з лінії захисту. Тут теж було певне підсилення. Втомившись спостерігати, як суперники "возять" на лівому фланзі Марселя Янсена (який насправді є дуже сильним футболістом — просто карта не лягла цього літа), коуч німців перемістив туди Філіпа Лама, а праворуч поставив оборонятися Арне Фрідріха. Опорним півзахисником вийшов молодий "аптекарь" Симон Рольфес, який протягом сезону довго лідирував у боротьбі за звання кращого футболіста бундеслиги за оцінками "Kicker". Трішки вище грали Баллак та Хітцльшпергер. І атакувальне тріо складалося з Подольського (лівий півзахисник), Швайнштайгера (правий) та Клозе (вістря). До речі, Швайні з'явився після безглуздої дискваліфікації (поштовх Йерко Лекко) та розмови з канцлером Ангелою Меркель. Не знаю, чи то розмова з політиком так надихнула Швайні, чи то бажання вибачитися перед товаришами, але це була не гра у його виконанні, а пісня.

Відразу ж стало зрозуміло, що німці, які грали в груповому турнірі, та німці, що вийшли на поле цього вечора, — дві маленьких і одна велика різниця, як кажуть на Привозі. Бундестім з самого початку затис "європейських бразильців" у такі лещата пресингу, що дихати тим без кисневої маски видавалося практично неможливим. Особливо старався Філіп Лам, що вчепився в Сімао Саброзу мертвою хваткою. Відразу зазначу, що така ж прикра історія трапилася і з іншим фланговим півзахисником

ГРА

магалися навчити резервного арбітра, як потрібно працювати. А у Португалії гри не було. На правому фланзі, щоправда, дуже старався Босингва, який був єдиною людиною, що створював небезпеку. А загалом, проблема підопічних Сcolari була у відсутності загальнокомандної швидкості через неактивні дії крайніх хавбеків. Та як це не дивно, якраз флангові хави й зробили гол. Сімао, змістившись у центр, віддав пас на Роналду, який вийшов на побачення з Леманном, той удар відбив, але прямо на Нуну Гомеша. Ветеран бив поганенько, але вийшло результативно. Гол не зовсім витікав з ходу гри, а тому на перерву німці пішли трішки збентежені, ледь не отримавши наприкінці ще один гол від Роналду.

Зі свистком арбітра на другу половину гри португальці активно пішли вперед. Так активно, що протягом 2-3 хвилин країні оборонці німців встигли отримати жовті картки. Апогеєм тиску став момент після виконання португальцями кутового. Пам'ятаєте, як київське "Динамо" розігрувало кутові наприкінці 90-х? Подача на ближню штангу, звідки, як правило, Олександр Головкин перекидав м'яч далі, в центр, а там хтось замикав. Так зробили і португальці, але Пепе, що був останньою ланкою у ланцюзі, не встиг згрупуватися і вдарив вище.

Німці такими жалісливими не були. І знову героєм епізоду став Пепе. Він на лівому фланзі власного захисту зустрів хокейним прийомом Міро Клозе. Подачу Швайнштайгера зі штрафного перевтілював у гол Міхаель Баллак, викликавши праведний гнів Луїша Філіпе Сcolari. Перед тим, як вдарити, Міхаель підштовхнув у спину Пауло Феррейру.

Після голу німці сіли глибоко в захист (навіть занадто глибоко) і почали діяти на контратаках. Португалія, зі свого боку, грали без

ідей та швидкості. Вони просто не знали, що робити з м'ячем, окрім перепасовок. Зробивши справедливе припущення, що найбільше ідей зараз в голові у Нані, Сcolari випустив його на поле. І щоб ви думали? Ситуація кардинально змінилася. Португальці затисли Німеччину в штрафному і таки забили. Все той же Нані, зібравши біля себе на фланзі трьох німців, втік від них одним фінтом і зробив навис, а Поштіга скоротив рахунок. На більше просто не вистачило часу...

Цікаво, святкуючи перемогу, німці обмежаться пивом? Чи з португейном мішатимуть?

Олександр ОЗІРНИЙ.

ПІСЛЯ ГРИ

Ханс-Дітер Флік, головний тренер збірної Німеччини:

— Ми пишаємося тим, як грали, від першої хвилини до останньої. Ми билися, прекрасно атакували і можемо відчувати себе щасливими. Німеччина — команда, створена для таких турнірів і може бути дуже зосередженою в складних ситуаціях. Я сьогодні посперечався, що ми заб'ємо зі штрафних. Ми забили з них двічі, так що мені варто було подвоїти ставку.

Луїш Філіпе Сcolari, головний тренер збірної Португалії:

— Ми думали, що Німеччина займе перше місце в групі, і нам не доведеться грати з ними до півфіналу. Ми програли, тому що все робили не так, як треба — стандартні положення, штрафні і так далі. Вся відповідальність за те, що ми не вийшли в півфінал, лежить на мені, тому що саме я вибирав гравців і тактику. Я дуже розчарований, тому що у нас є всі якості для того, щоб грати в півфіналі, але в такій вирішальній грі, як ця, у нас були проблеми з концентрацією.

* Команда.

ШВАЙНШТАЙГЕР, найкращий гравець матчу —

Голі дві результативні передачі! Басті довів, що, незважаючи на невдалий сезон у складі мюнхенського «Байерна», він продовжує залишатися суперфутболістом.

13 ГРЯЗІ — В КНЯЗІ

ТУРЕЧЧИНА	1	1	ХОРВАТІЯ
Рюшту Гекхан Зан Емре Ашик Хакан Балта Мехмет Топал (Семіх Шентюрк, 75) Сабрі Хаміт Алтинтоп Тункай Шанлі Арда Туран Казім (Борал, 61) Ніхат (Караденіз, 116)	0:1 Класнич (120) 1:1 Семіх Шентюрк (120+2) По пенальті — 3:1	Плетикоса Чорлука Шимунич Роберто Ковач Праньїч Ніко Ковач Модрич Срна Ракитич Кранчар (Петрич, 65) Олич (Класнич, 97)	Галінович Рун'є Шимич Вейїч Вукосевич Калинич Й.Леко Покривац Кнежевич Славен БІЛИЧ
Толга Зенгін Сервет Емре Белозоглу Емре Гюнгер Тюмер Метін Мевлют Ердінг Айхан Акман	Тункай Шанлі (27) Арда Туран (48) Борал (89) Емре Ашик (107)		
Фатих ТЕРІМ			

ДО ГРИ

Послідовні перемоги над збірними Австрії, Німеччини та Польщі принесли хорватам не тільки перше місце в групі «В», але також породили припущення, що Білич і К* можуть стати жертвами власного успіху. Статус фаворитів для них не був звичним, а везіння турків нагадує грецький фарт на Євро-2004.

Наставник «шашкових» Славен Білич в недалекому минулому (Євро-1996) переіграв свого сьогоденного візаві Теріма, але в якості гравця. Тоді хорвати, дякуючи голу Горана Влазовича, здобули мінімальну перемогу над «яничарами» і вийшли до 1/4 фіналу. Наставник турків добре пам'ятає ту зустріч, але жодних слів про помсту, реванш у своїх передматчевих висловах не говорив: «Колись мої футболісти, та й я сам, грали з хорватами в першому матчі Євро-96, хоча зараз все змінилося. Балканці дуже успішно подолали груповий етап і кваліфікацію в цілому. Мені подобаються деякі представники цієї збірної, але я їх не боюся».

ТАКТИКА

Єдине, що хвилювало Теріма, це низка травм, отриманих турецькими футболістами вже упродовж Євро. І, як на зло, чередою пошкоджень підкосила центральних оборонців — Сервета, Емре Гюнтера та Емре Ашика. Останній з'явився таки на старті і грав з травмою, але що залишалося робити Теріму?

Не змогли відновитися до п'ятниці і центрбеки Емре Белозоглу та Тюмер Метін. Ну і не забувайте, як підсолив Теріму головний кіпер команди Волкан Демірель, який, з якихось, лише йому відомих, причин жбурнув Коллера у минулій грі на 90-й з гаком хвилині і отримав двоматчеву дискваліфікацію. У півфіналі у турків знову стоять досвідчений Рюшту. Через перебір карток гру пропускав натуралізований бразилець Мехмет Ауреліо.

Хорвати ж жодних проблем зі складом не мали, крім того, приберегли сили на чвертьфінальний поєдинок, адже останній матч у групі для «шашкових» нічого не вирішував, і Білич випустив на гру проти поляків резервний склад. Впала в очі лише відсутність Младена Петрича, який розпочинав турнір основним, але по ходу першості випав з обойми Білича.

ГРА

Якби не розв'язка на останніх хвилинах додаткового часу, то цей матч можна було вважати одним із найцікавіших на Євро. Упродовж всіх 120 хвилин точилася боротьба переважно в середині поля, і жодній з команд не вдавалося захопити ініціативу. За весь перший тайм пригадується лише кілька загострень біля обох воріт. На 19-й хвилині хорвати провели небезпечну атаку, яка повинна була завершитися взяттям воріт. Модрич прострілів справа, Олич бив впритул по порожніх воротах, але потрапив у поперечину. А на добиванні, ще й з вигіднішої позиції, промахнувся Кранчар. І пригадується момент, як в одному з епізодів Тункай відверто валив у штраф-

ній Шимунич, але пенальті призначено не було.

Друга половина зустрічі не набагато продовжила першу: команди грали аж занадто обережно. Знову міг забити Олич, але після помилки Гекхана Зана форвард «Гамбурга» не зміг перекинути м'яча через високого Рюшту. А потім напівмомент втратив Ракитич. Небезпечно бив зі штрафного Срна, але 35-річний кіпер «яничарів» потягнув м'яча з «дев'ятки».

У додатковому часі балканці явно підсіли, і тепер вже турки володіли невеликою перевагою. Але також по-справжньому ворота суперника не турбували — удари Семіха та Тункай прийшлися в Плетикосу.

Всю малину ледь не вирішила одна помилка досвідченого Рюшту (до речі, він єдиний, хто брав участь у матчі Євро-96 між цими збірними). Голкіпер чомусь вийшов далеко з воріт по лінії, там його випередив Модрич, на-

Останній гірник запишає Євро.

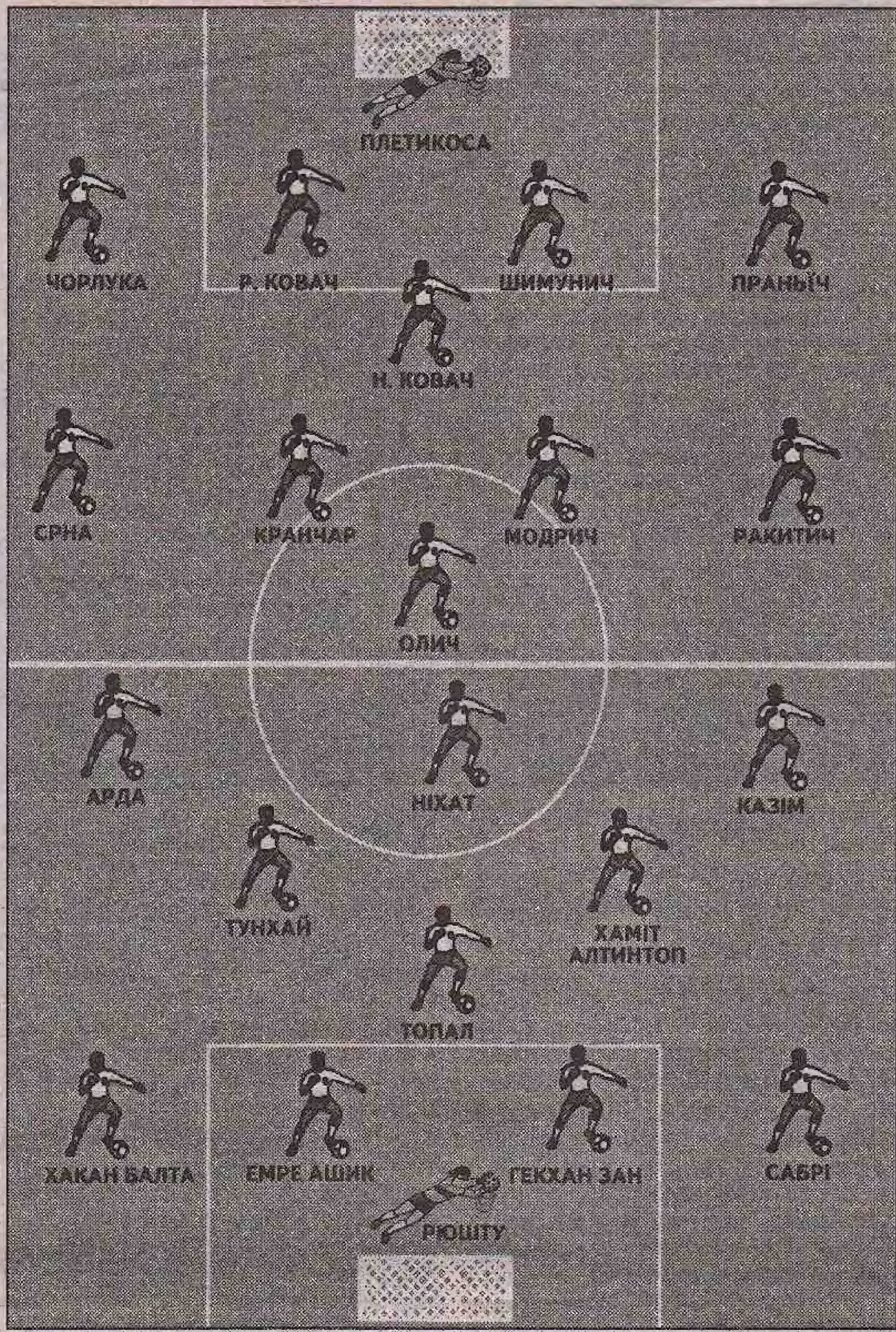

Білич не зрозумів, що сталося.

вісив, і Класнич, перестрибнувши Гекхана, послав «круглого» в сітку. Все, Рюшту — антигерой поєдинку. Якби не так!

У «яничар» було кілька хвилин, щоб відігратися. Рюшту частково реабілітувався за свій промах, ставши автором результативної передачі. Він від своїх воріт вибив м'яч до чужої штрафної, а там Семіх випередив двох оборонців і пробив у «дев'ятку». На Білича було боляче дивитися, він намагався довести головному арбітру Розетті, що доданий час вийшов, але...що тут доведеш.

Психологічно надломлені хорвати не змогли оговтатися після такого шоку, і невдало провели

серію пенальті. Модрич та Ракитич не змогли потрапити навіть у рамку, а удар Петрича парирував Рюшту, вдруге реабілітувавшись за необачний вихід із воріт. Турки всі удари виконали бездоганно. Втретє на турнірі команда

деса трапляються. Як каже Отто Рехагел, раз на сто років, диво відбуваються. Для греків диво вже відбулося, чому б тепер цьому не статися для турків?

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПІСЛЯ ГРИ

Фатих ТЕРІМ, головний тренер збірної Туреччини:

— Хотів би привітати збірну Хорватії та її тренера. Був хороший матч, але це футбол. Не можна здаватися до самого фінального свистка, адже саме це і робить футбол цікавим. Хочу привітати і своїх хлопців. Виграти могли обидві команди.

Славен БІЛИЧ, головний тренер збірної Хорватії:

— Гра отримала неймовірну кінцівку — таке буває тільки у футболі. Якщо в цілому поглянути на 120 хвилин поєдинку, то у нас було більше моментів, ніж у збірній Туреччини. Деколи «яничари» чинили на нас тиск, але, все-таки, до цього ми проходили сильніших суперників.

Семіх ШЕНТЮРК, найкращий гравець матчу

Рятівник Фатиха Теріма. А як інакше, якщо Семіх зробив неможливе — забив гол у такій ситуації, коли на 99,9% всі були впевнені у перемозі хорватів. І, на додаток, Шентюрк ще впевнено реалізував післяматчевий пенальті. Не забувайте, що Семіх був одним із творців першої вольової перемоги турків на Євро над швейцарцями.

А КОРОЛЬ — ГОЛИЙ

ГОЛЛАНДІЯ	1 3	РОСІЯ
<p>ван дер Сар Ойєр Матейсен ван Бронкхорст Енгелаар (Афеллай, 62) Снейдер де Йонг Булахруз (Хейтинга, 54) ван дер Ваарт Куйт (ван Персі, 46) ван Нистельрой</p> <p>Тіммер Стекеленбург де Зеув Роббен Мальхіот Боума де Клер Хунтелар Хесселінк</p> <p>Марко ван БАСТЕН</p>	<p>0:1 Павлюченко (56) 1:1 ван Нистельрой (86) 1:2 Торбинський (112) 1:3 Аршавін (116)</p> <p>21 червня, 21.45, Базель. "Санкт-Якоб Парк"</p> <p>Л. Міхал (Словаччина)</p> <p>Булахруз (50) ван Персі (55) ван дер Ваарт (60)</p> <p>Колодін (71) Жирков (103) Торбинський (111)</p>	<p>Акинфеев Ігнашевич Колодін Сасенко (Торбинський, 81) Аршавін Семак Зиринов Жирков Павлюченко (Сичов, 115) Семшов (Білялетдинов, 69) Анюков</p> <p>Гарбулов Малафеев В. Березуцький Янбаєв О. Березуцький Адамов Іванов Широків Бистров</p> <p>Гус ХІДДІНК</p>

ДО ГРИ

Не побоююсь цього вислову, але збірну Росії спокійно можна називати головним відкриттям турніру. Мабуть, уже і забули всі першу розгромну поразку 1:4 від іспанців, адже в останніх двох матчах, із Грецією на Швецією, ми мали змогу бачити зовсім іншу команду. Навряд чи таку гру в груповому турнірі можна назвати випадковістю, і чвертьфінальний матч це припущення мав підтвердити. Грати довелось з командою, яка запам'яталася справжньою "помаранчевою революцією" в групі смерті. Після феєричних перемог над головними фаворитами — Францією та Італією, фахівці в один голос стали називати голландців головними фаворитами на перемогу в Євро-2008. Але на шляху "тюльпанових" стала Росія, з якою, на перший погляд, не мало виникнути особливих проблем.

Якщо бути відвертими, то наші східні сусіди і так далеко пішли, подолавши вперше груповий турнір чемпіонату Європи. Але, чим чорт не жартує, знаючи тренерський хист Гуса Хіддінка, навряд чи цей авторитетний фахівець зупиниться на досягнутому, хоча сам не приховував того, що сам вихід з групи це вже великий успіх і у випадку невдачі особливого розчарування не буде. Але лукавив голландець. Кому, як не йому, знати всі сильні і слабкі сторони суперника. Пригадуєте чемпіонат світу 1998 року у Франції, ось саме на чолі з Хіддінком Голландія у півфіналі поступилася бразильцям. І ось за десять років фахівець знову в центрі уваги, але по інший бік барикади.

ТАКТИКА

Марко ван Бастен не став нічого гадувати і вирішив зберегти

переможну "основу", яка виходила громити італійців і французів. У нападі у голландців, уже традиційно, діяв Нистельрой, а з глибини поля йому мали допомагати Снейдер, Куйт і ван дер Ваарт. Гус Хіддінк вдався лише до однієї зміни, замість Білялетдинова в основі вийшов Іван Сасенко. Дует форвардів склали Роман Павлюченко і Аршавін, тоді як в середині поля діяли Костянтин Зиринов, Ігор Семшов і Сергій Семак. У центрі оборони грає звична зв'язка Сергій Ігнашевич — Денис Колодін, а на флангах захисту — Юрій Жирков та Олександр Анюков.

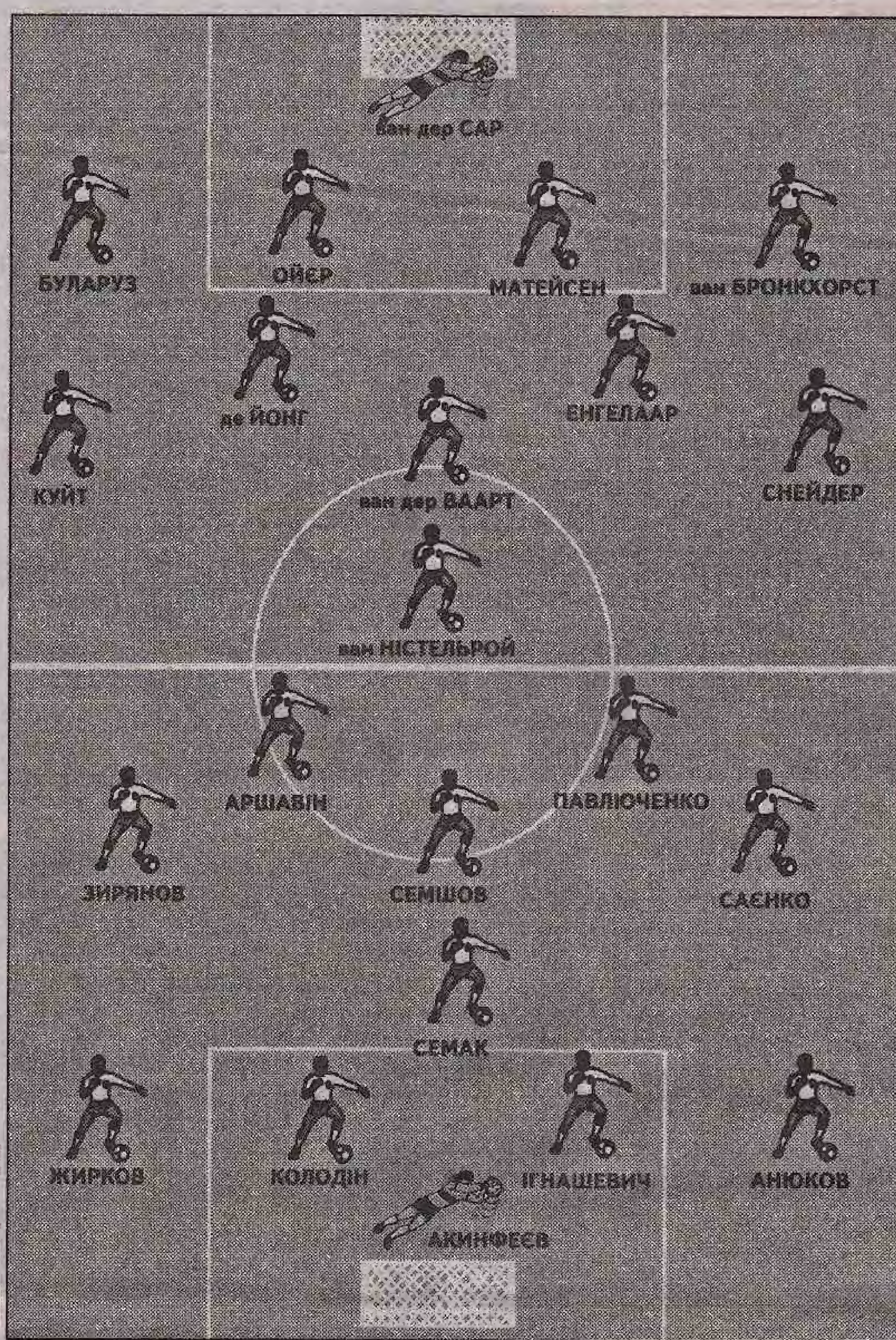

ГРА

Якщо ви звернули увагу, то жодна з команд до звітнього матчу, набравши в груповому турнірі максимум (9 очок), не змогла подолати чвертьфінал. Португальці поступилися німцям, а турки у серії післяматчевих пенальті були сильнішими за хорватів. І от черга "помаранчевих". І, як не дивно, закономір-

ність продовжилася. Матч вийшов на славу. Що сталося з командою ван Бастена, одному Богу відомо. Помаранчеві не нагадували навіть своєї блідої тіні, команду ніби хтось підмінив на цю зустріч. І куди поділися швидкості, видовищна гра, небезпечні атаки? Так, позбавили "помаранчевих" контролю м'яча та взяли під свій контроль гру у центрі поля. Цього було достатньо, щоб фаворит здав свої повноваження. І як після цього Гуса Хіддінка не назвати геніальним тренером та відмінним тактиком? Росія грала впевнено, якщо не сказати більше. Надійний контроль м'яча, небезпечні атаки, надійна гра в захисті. Уже в дебюті зустрічі ван дер Сар, який провів свій останній матч за збірну, мусив вступати у гру після удару Жиркова. У "помаранчевих" же гра у нападі не йшла, і чи не кожна атака закінчувалася перехопленням росіян. А що коїлося в центрі поля? Снейдер і ван дер Ваарт його просто програли. Але за такої гри команда Хіддінка так і не змогла відкрити рахунок. Можливо, все-таки брак досвіду участі у матчах подібного рівня, адже нагод для взяття воріт команда створила більше, ніж достатньо, а от реалізація залишає поки бажати кращого. Це, мабуть, один із багатьох випадків у футболі, коли старе футбольне правило — не забивай, забивають тобі — не спрацювало.

Під час перерви керманичі отримали нагоду внести корективи у склад. У першу чергу, ван Бастену конче необхідно бу-

ПІСЛЯ ГРИ

Гус ХІДДІНК, головний тренер збірної Росії:

— Я пишаюся досягненнями своєї команди. У нас було лише два дні на відновлення і зовсім не було часу на тактичну підготовку. Ми дозволили голландцям зрівняти рахунок, але в овертаймі футболісти просто зробили диво. Ми були сильніші за суперника технічно, тактично і фізично. Я знаю, як готуються голландці, але сьогодні ми просто були сильніші. Вважаю, що збірна Голландії створювала небезпечні моменти тільки після "стандартів". Ми мали убити інтригу набагато раніше — це можна було зробити і в першому таймі, і після перерви. Я ще не думаю, з ким нам зручніше було б зустрітися в півфіналі.

Марко ван БАСТЕН, головний тренер збірної Голландії:

— Ми невдало почали матч і не змогли показати ту гру, яку демонстрували на груповому етапі. Не знаю, чому відбулося саме так, можливо, ми дуже нервували. Після перерви намагалися перебудувати гру — Робін ван Персі висував трохи вперед, тоді як Дірк Куйт відходив подалі на свою половину поля. Збірна Росії зіграла добре. Аршавін і Павлюченко весь час загрожували нашим воротам, і саме тому ми не змогли знайти свою гру. Ми пробували абсолютно все і у підсумку зрівняли рахунок, що подарувало нам надію. У нас були проблеми з фізикою — гравці дуже втомилися, тоді як росіяни в кінці додали. Ми просто не могли боротися в такому темпі і пропустили два м'ячі. Наш суперник заслужив на перемогу.

соткових нагод залишає бажати кращого.

Досвідчено захищаючись, росіяни вже подумки були у півфіналі, але кількахвилинної розслабленості вистачило, аби голландці таки досягли свого. Подача Снайдера, і Нистельрой переправляє м'яч у ворота.

Додатковий час не став нудною перепасовкою та затягуванням часу до післяматчевих пенальті. Останні півгодини гри можна назвати часом Аршавіна, який постав у всій своїй красі. Андрій кілька разів відверто пробачав своїм опонентам, але за кілька хвилин до кінця третього тайму віддав точну передачу на Торбинського, який в один дотик переправив м'яч у ворота! Що не кажіть, а голландці на додатковий час уже вийшли переможеними, і психологічно, в першу чергу. Публіка не вірить своїм очам, хіба таке можливе? Але і після цього "помаранчеві" нічим особливим не відзначилися. А третій гол став цілком закономірним, і справедливо, що його до свого активу записав Аршавін. Шеститисячна армія російських уболівальників скандувала: "Молодці!". Вони цього заслужили.

Гус Хіддінк довів вкотре, що він — геніальний тренер. Керманич уже і так увійшов до славетних літописів російського футболу, але навряд чи зупиниться на цьому. Хто там, Іспанія на черзі? А чом би й ні?

Олександр ТРАВЯНКА.

АРШАВІН, найкращий гравець матчу

27 річний Аршавін видав просто-таки божественний матч за свою збірну. Навіть якби Андрій і відзначився третім голом у ворота суперника, звання б найкращого дісталось саме йому. Форвард постійно турбував оборону голландської команди гострими ривками в штрафну і позовжними передачами, а також кілька разів сам бив по воротах ван дер Сара. Без його участі не був забитий жоден з трьох м'ячів росіян.

ПРОКЛЯТТЯ СИЦИЛІЙСЬКОГО ЧОБОТА — ЗНИЩЕНЕ!

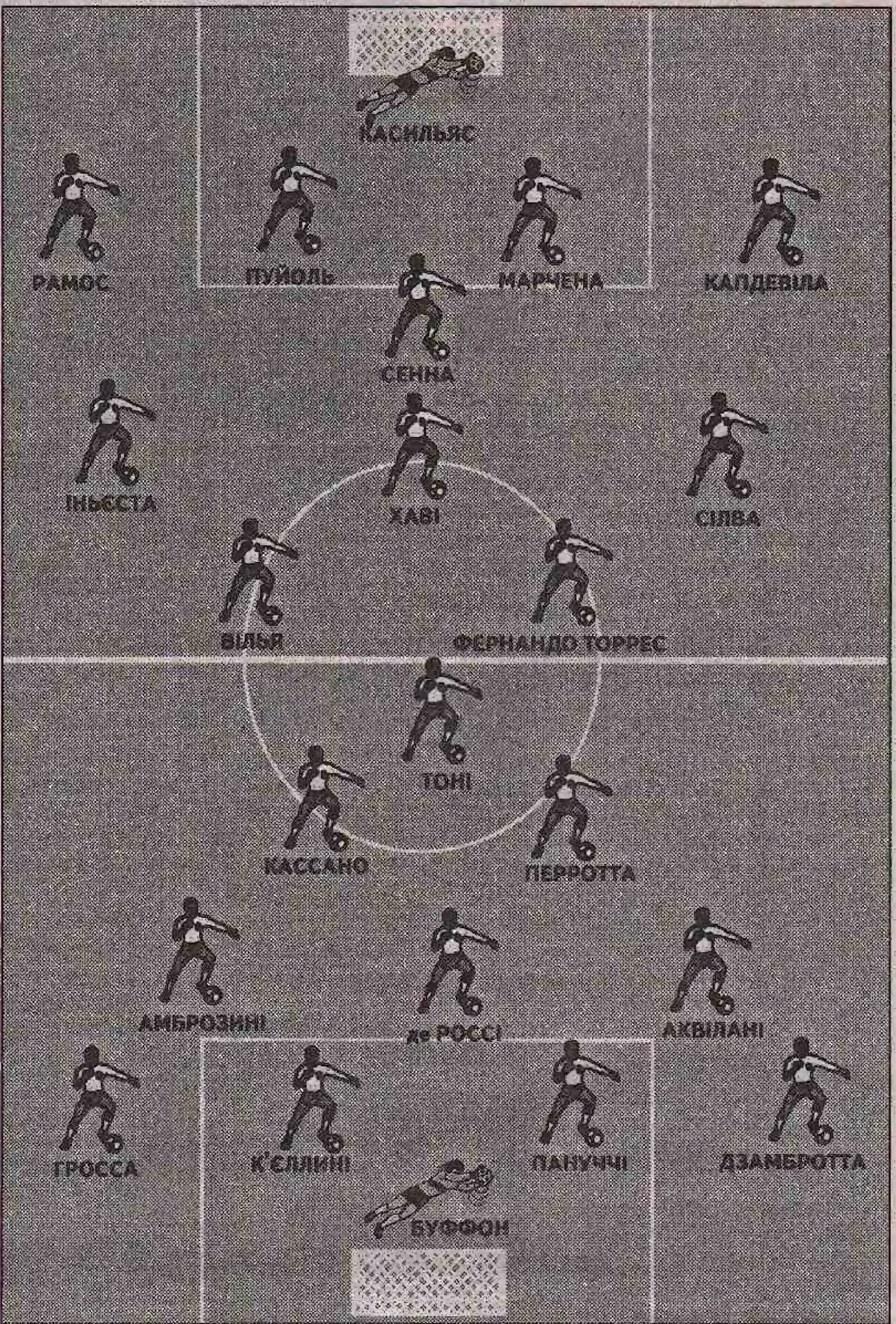
ІСПАНІЯ	0 0	ІТАЛІЯ
Касильяс Серхіо Рамос Пуйоль Марчена Капдевіла Іньеста (Касорла, 59) Сенна Хаві (Фабрегас, 60) Сілва Вілья Фернандо Торрес (Гуйса, 85)	По пенальті — 4:2 22 червня, 21.45. Відень. "Ернст Халпелль". Х. Фандель (Німеччина) Г. Фандель (Німеччина). Іньеста (11) Вілья (72) Касорла (112)	Буффон Дзамбротта Пануччі К'елліні Гроссо де Россі Амброзіні Аквілані (дель П'єро, 108) Перротта (Каморанезі, 58) Тоні Кассано (ді Натале, 75) Амелія де Санктис Гамберіні Бор'єлло Квальєрелла Матерацці Роберто ДОНАДОНІ
Палоп Рейна Альбіоль Фернандо Наварро Хабі Алонсо Серхіо Гарсія Арбелоа Хуаніто де ла Ред Луїс АРАГОНЕС		

окремлю хороший постріл зі штрафного по діагоналі в нижній кут Вільї. Буффон забрав. Та хитру спробу Сілви так само по діагоналі, однак з протилежного боку штрафної і безпосередньо з гри. Неточно.

На закінчення тайму Кассано вдалось увірватись у зону лівого вінгера і подати на Тоні. Лука пробив, здається, у ствір і Касильясу було б несолодко, але Марчена дуже вдало підставив власну голову і політ сфери заблокував.

Упродовж першого тайму здавалось, що команда Арагонеса в будь-який момент може додати — все впевненіше почувала себе "червона фурія" на "ворожій території". Італійці ж чекали перерви, все частіше не встигаючи за прудкими Сілвою, Іньестою та Вільєю. Один раз Гроссо збив Сілву майже в штрафній зоні. Очевидний стандарт і попередження... Фандель проспав.

Другу половину італійці почали ніби першим номером, хоча конс-

ДО ГРИ

У чвертьфіналі з турніру вибувають переможці груп — тенденція, котра стала візитівкою австро-швейцарського чемпіонату, разом із тим наче поглинаючи аж ніяк не найслабші команди на турнірі — Португалію, Хорватію та Голландію — кожна з них ніби отримала бонус-матч, де могла залатати пробоїни у складі, випробувати резерви і просто перепочити. Куди там — усі повилітали!

Хіба можна було чекати чогось виняткового від "червоні фурії" проти суперника, з котрим не могла впоратися впродовж 88 років (2:0, в 1920-му. Голи на рахунку Пічічі та Замори)?! Отож!

Що тут приховувати: як Італію, так і Іспанію до 1/4 тягли індивідуальності, герої, якщо хочете, — Буффон та Вілья. Перший відбивав усе, що відбивається, й, найголовніше, відбивав у вирішальний момент (незабитий пенальті Муту); другий — спершу хет-трик Росії, а потім забив такий необхідний на останніх секундах м'яч, вирвавши у шведів перемогу і завчасний вихід із групи. На тлі феноменальної гри Джи-джи, небагато хто наважиться дорікнути Луку Тоні у відсутності в його особистій статистиці євроголів, тоді як Касильяс не надто переживатиме за "необов'язкові", хай і нечисленні, пропущені м'ячі від Павлюченка та Ібрагімовича. Відтак дуель двох супердержав набула ще й присмаку очної дуелі двох національних героїв і героїв цього річного Євро взагалі!

Переможний гол Фабрегаса.

ТАКТИКА

Арагонес виставив цілком ідеатичний з першими двома поєдинками в групі склад, не змінивши ані розташування своїх фігур, ані їхніх функцій. Пуйоль знову в строю. Ніхто й не сумнівався. Сенна — традиційно опорний, відповідальний за перший пас атаки, Хаві — плеймейкер, Іньеста та Сілва — флангові атакуювальні хави із постійним зміщенням в центр і підтримкою зв'язки форвардів Торрес — Вілья, які часто брали на себе обов'язки вінгерів. Щоправда, Рамос та Капдевіла тепер в атаки практично не бігали, опікуючи Кассано й Тоні. Іще скандинавський досвід...

Дискваліфікація Гаттузо та Пірло, певна річ, все ж не вплинули на схему "скадри адзурри", чого не скажеш про якість. Данадоні і варіантів щось кардинально змі-

нювати не мав. Аквілані зайняв позицію диспетчера Пірло, Амброзіні забрав місце Гаттузо. Але ветеран "Мілана" не виконував класичну роль руйнівника, досить часто з'являючись під форвардами, підтримуючи напад. Відразу скажу, що обидва з "не своїми" функціями не впоралися. Решта позицій — класика.

ГРА

Іспанія поцікавіше показала себе в дебюті, однак надовго до меж чужої штрафної не наближалась. Зате потихеньку забирала під себе центр поля. На 15-й хвилині панорама — 8 італійців, скупившись перед володіннями Буффона, незворушно спостерігають як перепрасовуються перед ними іспанці — почала вже набридати. Тим не менш на 19-й хвилині італійці прослизнули на половину поля піренейців і навіть завершили атаку ударом у площину. Амброзіні з флангу (куди його тільки не заносило) подав у карний майданчик на Перротту, втім той по м'ячу не влучив. Касильяс без проблем забрав. Іспанці відповіли ледве не серією дальніх та середніх ударів, з яких ви-

труктиву їх не частим вилазкам до чужої штрафної, як і раніше, бракувало, як і бракувало в цій ситуації маестро Пірло. Тоні був наглухо закритий Пуйоєм і Марченою, а маневри Кассано часто виявлялися безплідними, неначе його партнери не те щоб з іншої країни, а з іншої планети. Утім, навіть не дивлячись на невтіюватість власних комбінацій, під кінець першої години гри "скадра адзурра" отримала розкішну можливість прибрати з табло один з нулів й записати одиничку. Невисокий Кассано виграв другий поперх у Марчени, м'яч відлетів до Тоні, але як слід розпорядитися ним Лука не зумів — Касильяс парирував удар "баварця", звісно ж, завдяки феноменальній реакції, адже бив Лука з метра-двох. Сфера відскочила Тоні і той відкинув на вільний простір Аквілані. Представник "Роми" вдарив, у принципі, непогано, однак Ікер знову встиг скласти та парирувати. Стільки він ще не відбивав за весь турнір.

Це була остання загроза воротам іспанців в основний час. А от що почалося навколо Буффона... Штрафний. Сенна метрів з 22-х потужно б'є туди, де Буффон: кіпер підставляє кулаки, а

от другий постріл іспанського опорника через кілька секунд Джанлуїджі не чекав. Буффон уже, здавалось, зафіксував м'яч, проте той неймовірним чином вислизнув з-під пахви воротаря, і потихеньку покотився у... стійку. Зрештою, капітан Італії м'яч таки накрив.

Останню можливість не грати екстра-тайм втратив Касорла.

Додатковий час пройшов в атаках. Могли забити обидві сторони. Сілва влучив у стійку, що фіксує сітку поза воротами, удар головою ді Натале вийняв з-під планки Касильяс, Тоні з того ж куткового пробиває головою вище "дев'ятки".

Наступні 15 хв. команди чекали пенальті, де героєм стане Ікер Касильяс: два чистих сейви, і двічі Ікер вгадував кут, але просто не дотягувався до загато сильного удару. А приніс перемогу 21-річний Сеск, вправно розправившись з Буффоном. Шкода Джи-джи...

Олексій ЧЕРНИШЕВ.
ПІСЛЯ ГРИ
Луїс АРАГОНЕС, головний тренер збірної Іспанії:
— Ми взяли гору, хоча поки

виграли лише маленьку битву. Ми сьогодні не показали хорошої гри, але те ж можна сказати і про збірну Італії. Звичайно, треба було діяти швидше. Ми грали занадто повільно, а якби передавали м'яч один одному швидше, то створили б більше моментів. Проте у нас були можливості для взяття воріт, як і у нашого суперника. Ми були трохи свіжіші, створювали проблеми обороні італійців, хоч і не могли налагодити гру в пас. Команда в хорошій фізичній формі, проте м'яч ми втрачали аж надто часто.

Роберто ДОНАДОНІ, головний тренер збірної Італії:
— Футболісти віддали боротьбі усі сили. Я дуже пишаюсь ними і тим, як ми билися. Ні в кого не залишилося бодай краплі енергії, причому це стосується і тих, хто не вийшов на поле. Мені шкода гравців, оскільки ми не пробілиси у півфінал. Ми могли вилетіти вже після групового етапу або, наприклад, програти в 1/2 фіналу. Але хай інші оцінюють нашу гру. Я ж просто пи-

КАСИЛЬЯС,
найкращий гравець матчу
Безумовно Касильяс був найкращим. Два відмінні сейви не дозволили відзначитися з гри Ді Натале та Каморанезі, а у серії післяматчевих пенальті воротар мадридського "Реала" потягнув удари де Росі і ді Натале.

ЧАС КОНФЛІКТІВ, ЧАС КОМПРОМІСІВ

ПОБІЛЬШЕ ДІАЛОГУ, ПОМЕНШЕ — "ОДОБРЯМСУ"

Найголовніше сталося. Виконавчий комітет ФФУ дав згоду на проведення змагань з наступного сезону під егідою УФПЛ. Стала прем'єр-ліга колективним членом ФФУ. Перші кілька хвилин усе йшло за звичною схемою — всі на все згодні (з керівництвом), всі, як один, "за" — узгодили Статут УФПЛ, уклали договір між ФФУ та Об'єднанням професіональних футбольних клубів України "Прем'єр-ліга". Президент ФФУ Григорій Суркіс та в.о. президента УФПЛ Віталій Данилов урочисто скріпили угоду підписами.

Надалі — діалог. У товаристві людей, яким властиво не погоджуватися, мати свою точку зору, конфліктувати. Тон Григорія Суркіса цього разу був ближчий до того, яким ведуть діалог, а не до того, яким дають вказівки, як це дозволялося раніше у бік, наприклад, керівництва ПФЛ.

Отож по суті, УФПЛ виступила з ініціативою застосовувати до основи команди ліміт у сім легіонерів. Президент ФФУ лише зауважив, що рішення ухвалюватиметься винятково в рамках законів ФІФА. Зараз, як відомо, діє рішення Конгресу — найвищого органу управління Федерації футболу України — стосовно стратегії впровадження ліміту на легіонерів у чемпіонаті. Відповідно до нього, у сезонах 2009/10 і 2010/11 у складі будь-якої команди прем'єр-ліги на полі зможуть перебувати не більше шести іноземних виконавців, а в сезоні 2011/12 цифра зменшиться до п'яти. Тож у чемпіонаті 2011/12, що передуватиме проведенню в Україні і Польщі фінальної частини європейської першості, буде впроваджено модель, яку прийняла ФІФА на своєму останньому конгресі: шестеро доморощених плюс п'ятеро іноземних футболістів в "основі".

Було ухвалено рішення піти назустріч прем'єр-лізі і залишити на сезон ліміт у кількості сімох легіонерів. Хоча Григорій Суркіс, як президент національної футбольної асоціації, зауважив, що інтереси національної збірної, як і вітчизняного футболу взагалі, повинні стояти вище клубних. Та, бач, коли з такими ж пропозиціями виступала ПФЛ, з боку ФФУ вони не спромоглися...

Друге питання стосувалося арбітрів. Точніше, процедури

запрошення іноземних рефері. В.о. президента УФПЛ Віталій Данилов озвучив бажання клубів мати можливість двічі на коло запрошувати арбітрів-іноземців і, звичайно, внести відповідний дозвіл у Регламент. На що президент ФФУ Григорій Суркіс зауважив — напиши таку норму і, не виключено, що таку кількість арбітрів клуби і запросять. "Ми не в змозі забезпечити наш чемпіонат такою кількістю арбітрів із-за кордону", — нас не допустять до міжнародної конвенції арбітрів" — такі лунали слова у відповідь.

— Це, фактично, є викликом Європейському футбольному союзу. Практика свідчить, що, надсилаючи пропозиції іншим федераціям про відрядження до України місцевого спеціаліста, ми завжди витрачаємо забагато часу в очікуванні позитивної відповіді — і часто марно. Повірте, федерація просто не в змозі забезпечити кожного разу приїзд судді з топ-групи УЄФА, тоді як їхні рефері нижчих категорій анітрохи не кращі за наших, — заявив Суркіс.

Що ж, цілком слушно. У нас же часто так буває: поставив обмеження на енну кількість, на таку кількість і зроблять. Ліміт на легіонерів — тому свідчення. Поки не було обмежень — бігало у наших командах двоє-троє "варягів". Поставили обмеження (захотілося ж комусь!) — і все: полізло через край! Аж упритик щоб було іноземців, аж по вінця. От і застереглося керівництво ФФУ від того, щоб, не дай Боже, за коло не судило у нас тридцять двоє арбітрів. І, як це не смішно, але і таке у нас було б можливе. Адже це ж дозволено було б у регламенті. А поки

що залишили дозвіл на кількість, наполовину меншу запропонованої — кожен клуб має право один раз на коло запрошувати арбітра з-за кордону. Ще одним нововведенням стане обов'язкове надання рапорта арбітра до прем'єр-ліги упродовж двох годин після закінчення матчу. І надання рапорту інспектора туди ж упродовж 24-х годин.

Також стало відомо, що з нового сезону прем'єр-ліга матиме свій дисциплінарний орган — бюро УФПЛ, який, як повідомив президент ФФУ, складатиметься з делегатів від клубів. У такому разі цим самим делегатам доведеться перебиратися до столиці на ПМП, приїжджати раз на тиждень — неможливо. Справи потрібно вести, а отже, постійно перебувати на робочому місці.

ШЕВЧЕНКО СТАВ ГОЛОВНИМ АРБІТРОМ УКРАЇНИ

Як і аносувалося раніше, на виконкомі розглянули питання про роботу голови Комітету арбітрів ФФУ Віктора Дерда.

Виклали факти, за які, мовляв, проштрафився Віктор Григорович — це і незрозуміла система призначення арбітрів у першій лізі, і систематичні помилки на користь одних команд і на шкоду інших. І вже Дердо п'ять з половиною років на посаді, що, мовляв, він втомився за великий термін перебування на посаді і т.д., і т.п. Сам Дердо відзвітував про свою роботу, як про бажання вдосконалити арбітраж — це і створення школи арбітрів, проведення семінарів, закордонних навчально-тренувальних зборів, започаткування нових програм. Визнав Віктор Григорович,

що було втрачено контроль над першою та другою лігами. Керівництво ж ФФУ визнало, що роботи проведено чимало, але успіху вона не дала. Відставку Віктора Дерда оформили голосуванням.

Хто ж наступний підставить свою голову під дамоклів меч, чи сяде на електричного стільця (саме таким терміном на засіданні охарактеризували цю посаду). В.о. президента УФПЛ Віталій Данилов одразу застеріг — надамо новому керманичу всіляку допомогу, але потім і з нього спитаємо. На авансцену у якості запропонованих кандидатів вийшли голова Асоціації арбітрів України Сергій Татуля та голова Львівської обласної федерації Ярослав Грисю. Обидва, втім взяли самовідвід — хто, посилаючись на велику зайнятість, хто на... морально-етичні норми.

Після цього стало зрозуміло, що охочих зайняти місце Дерда не так уже й багато. Коли ж Григорій Суркіс заявив, що засідання не завершиться поки не виберуть голову комітету арбітрів, хтось запропонував Вадима Шевченка. Колишній арбітр національної категорії, значився на початку 90-х у списках арбітрів ФІФА, а нині — працівник відділу підготовки та проведення спортивних заходів ФФУ. Для більш широкої публіки колишній арбітр відомий за скандалом у Маріуполі 1997 року. "Іллічівець", який тоді ще називався "Металургом", програв у домашньому матчі, а наставник маріупольців Юрій Погребняк був на чолі тих, хто вчинив над арбітрами самосуд. Одним із постраждалих тоді був Вадим Шевченко.

Широ кажучи, саме призначення для Вадима Вікторовича було несподіваним. Як і запропонована дана кандидатура для президента ФФУ Григорія Суркіса. Він запитав, чи розуміє Шевченко всю складність майбутньої роботи і чи готовий він нести відповідальність?

— Так, я згоден. Тут є місце для творчості.

Після одногостайного голосування сторони залишилися задоволені і лише в.о. президента прем'єр-ліги Віталій Данилов застеріг тріумфатора, мовляв, керівники клубів всіляко сприятимуть роботі головного арбітра країни, але й питуватимуть за повною програмою.

Вибори залишили, щиро кажучи, по собі двоєкі враження. Не дуже то кому хотілося обіймати посаду, яка фактично є громовідводом. Схоже, Вадим Шевченко ще і сам не уявляє, у що він вплутався. Адже треба налагодити роботу у сфері, яка й досі залишається головним бичем вітчизняного футболу.

ЛЮБИТЕЛІВ МАРИХУАНИ ВЖЕ ДВОЄ

Виконком ФФУ визначив, хто буде очолювати молодіжну збірну України. Ним став відомий в Україні фахівець, який працював з цією командою у 2004-му році, Павло Яковенко. Після роботи в Росії в "Хімках" та "Кубані" Павло Олександрович знову повернувся в Україну. Як завжди небагатослівний, Яковенко пообіцяв, що добиватиметься успіхів на європейській та світовій арені, а в першу чергу "куватиме" кадри для національної збірної.

Надалі були внесення змін та доповнення до регламенту проведення допінг-контролю у змаганнях. Під час слухання питання, охочих покурити марихуану виявилось двоє. Раніше повідомлялося, що фігурантом допінг-скандалу став Денис Стоян із "Таврії". Нині прозвучало ще одне ім'я — Владислав Голоперов — вихованець "Шахтаря", який нині грає в "Зорі".

ДО АФРИКИ ЧЕРЕЗ ЛЬВІВ І ХАРКІВ

Свою дециму уваги отримала і національна збірна. Члени Виконкому визначили міста, в яких "синьо-жовті" проведуть у 2008 році домашні матчі. Товариський поєдинок проти команди Польщі (20-го серпня) та старту зустріч відбору до чемпіонату світу-2010 з білорусами (6-го вересня) прийматиме Львів, а 11-го жовтня у Харкові пройде кваліфікаційна зустріч Україна — Хорватія. Також виконком затвердив і регламент VI Меморіалу Валерія Лобановського, який пройде з 19 по 21 серпня за участю молодіжних збірних України, Польщі, Болгарії та Північної Ірландії. Планується провести цей турнір у Дніпропетровську. Однак у зв'язку з невизначеністю щодо термінів відкриття нової арени "Дніпра" місце проведення турніру може бути перенесено до Києва.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ФЕЩУК ВЛУЧНІШИЙ ЗА ДЕВИЧА

«Карпати»

"Карпати" — "Металіст" — 2:1.

"Карпати": Мартишук (Новак, 77), Федорів (Ілляшов, 66), Петрівський (59, Гурський), Мілошевич (Ломідзе, 54), Ощипко (Родевич, 66), Годвін (Женюх, 46), Ткачук (Голодюк, 54), Пшенічних (Зеньов, 79, Фещук, 89), Худоб'як (Діабі, 59), Фещук (Кнежевич, 59), Кожанов (Кополовець, 54).

"Металіст": Горіянов (Бажан, 46), Ганцарчик (Бабич, 55), Валаєв (Тришович, 46), Едмар (Давидов, 55), Слюсар, Обрадович (Барилко, 55), Фомін (Ребенок, 42), Рикун (Поступаленко, 55), Папа Гуйє (Курилов, 55), Девич, Бордіян (Конюшенко, 55).

Голи: Фещук (8, 35), Девич (34).

У першому під час міжсезоння спарингу "Карпати" на стадіоні "Україна" з рахунком 2:1 здолали бронзового призера минулого чемпіонату харківський "Металіст", який перебуває на тренувальних зборах в Трускавці.

Підопічні Олега Кононова досить швидко відкрили рахунок, коли після передачі Дениса Кожанова Максим Фещук пробив у дальній кут воріт досвідченого Олександра Горіянова. Проте лідер команди Мирона Маркевича і найкращий бомбардир минулого чемпіонату Марко Девич влучно виконав штрафний, пробивши впритул зі штангою. Але до перерви Фещук знову вивів "Карпати" вперед, цього разу скориставшись передачею Володимира Федоріва. У другому таймі обидва наставники дали можливість пограти молоді, а також гравцям, які перебувають на перегляді.

У цьому спарингу були задіяні

сербський захисник Іван Мілошевич, захисник Андрій Ілляшов, відомий за виступами у запорізькому "Металурзі", івуарійський нападник Сулеймане Діабі з "Кримтеплиці", чорногорець Іван Кнежевич та грузин Мамака Ломідзе. Від двох останніх керівництво львівського клубу, швидше за все, відмовиться. У "Металісті" відзначимо появу 31-річного Андрія Конюшенка, останнім клубом якого була луганська "Зоря".

"Карпати" будуть тренуватися у Львові до 28 червня, після чого вирушать на збір до Угорщини.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.
Фото Євгена КРАВСА.

СЕРГІЙ МИЗІН НЕ ПІДІЙШОВ ВАДИМУ РАБИНОВИЧУ

Ситуація з гравцем Сергієм Мизінім, м'яко кажучи, неприємна. Принаймні, так її зобразив адвокат Мизіна на бюро ПФЛ. І керівництво клубу "Арсенал" аж ніяк не красить. Гравець чи то не підійшов команді, чи, може, президент столичного клубу Вадим Рабинович просто не захотів утримувати гравця на той період, доки у нього ще на руках діючий контракт, однак є такі поняття, як діалог, компроміс, а то й просто людяні стосунки. Цим, схоже керівництво "Арсеналу" не бажає керуватися у вирішенні питань на свою користь.

Нагадаємо, колишній капітан арсенальців, маючи на руках дворічний контракт, раптом перестав проходити до складу першої команди, а з часом і зовсім був переведений в дубль. При цьому ні Олександр Заваров, ні інші тренери київського клубу претензій до Мизіна не пред'являли.

У дублі відомий футболіст провів п'ять матчів, після чого і тут перестав проходити до складу. І знову ж таки, тренер дубля жодних претензій футболістові не висловлював. Далі — більше. Мизіну призначили дворазові індивідуальні тренування. Причому, як стало відомо, початок першого не вписується в часові рамки, на яке орендовано трену-

вальне поле, а друге, вечірнє, і зовсім проходить за містом. Потім кількість тренувань збільшили до трьох на день. У письмовому розпорядженні Мизіну написано, що він повинен разом зі всіма вирушити на матч дубля до Одеси, але при цьому Сергія не пустили в клубний автобус. В результаті, щоб не порушувати зобов'язання, Мизін добрався до Одеси своїм ходом, оплатив проживання в готелі.

У двадцятих числах "Карпати" відзначали ювілей, одним із складових якого був добродійний матч за участю ветеранів клубу. Серед запрошених для участі в тому поєдинку були і кияни — Мизін та Беню, на ім'я яких львів'яни відправили офі-

ційний запит до клубу. Після повернення до Києва Мизін отримав догану, а 12-го червня, коли "Арсенал" вийшов з відпустки, півзахисника і зовсім поставили перед фактом, що він звільнений через прогул, із занесенням відповідного запису в трудову книжку.

Після адвоката опального гравця слово узяла представниця "Арсеналу", яка заявила, що "Арсенал" вже є клубом прем'єр-ліги, а тому наполягає, щоб дане питання розглядав відповідний дисциплінарний орган новоутвореної організації. Така заява в певній мірі спантеличила присутніх. Цю справу можна було б передати на розгляд прем'єр-лізі, але ж, на даний момент, жодних дисциплінарних органів при ній просто не існує!

У ході діалогу бюро ПФЛ спробувало вияснити причину звільнення Мизіна. На той матч Мизін поїхав без письмового дозволу клубу. У Беню такого дозволу теж не було. Обидва гравці отримали догани. Звільнений

він був через кілька днів, після того, як, за словами представника ФК "Арсенал", не з'явився на роботу.

Можна було б ще довго описувати деталі діалогу між членами бюро ПФЛ і представником "Арсеналу", однак зведемо все до слушного зауваження, що за плечима у Мизіна не один матч у складі національної збірної України, він один з гвардійців вищої ліги, а тут раптом з'ясується, що Сергій повинен додатково тренуватися, оскільки його майстерності не вистачає навіть для попадання в дубль "Арсеналу".

Сам гравець повідомив, що перед стартом другого кола дізнався, що керівництво "Арсеналу" збирається виставити його на трансфер. Оскільки, як говорять гравець, не зник, щоб подібні питання вирішувалися за його спиною, ініціював зустріч з Вадимом Рабиновичем. Вадиму Зіновійовичу футболіст пояснив своє бачення ситуації: дограти півроку, а потім, якщо не влаш-

товуватиме, перейти на тренерську роботу, або туди, де зміг би принести користь. Проте у відповідь почув: "Ти вільний!"

— Думаю, краще всього мою гру в "Арсеналі" засвідчила поведінка уболівальників. Під час останнього матчу на трибунах вони розгорнули величезний банер зі словами подяки і підтримки. До речі, буквально тут же напис побачив Рабинович і дав вказівку прибрати його. Мені було приємно, коли трибуни скандували моє прізвище. Напевно, я грав саме для цих людей, — заявив Мизін.

Після вивчення всіх матеріалів, бюро ПФЛ одногосно ухвалило рішення: зобов'язати "Арсенал" змінити запис у трудовій книжці Мизіна. Крім того, упродовж двох тижнів арсенальці зобов'язані розрахуватися з футболістом відповідно до контракту, розірваним в односторонньому порядку.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Кубок Інтертото

СУПЕРНИКИ "ТАВРІЇ" РОЗІЙШЛИСЯ МИРОМ

Пройшли перші матчі першого кваліфікаційного раунду Кубка Інтертото. Вірменська "Міка" приймала на своєму полі "Тирасполь" (Молдова) й зіграла внічию — 2:2. Причому, гостям вдалося після перерви відіграти два пропущених м'ячі. Голи забили: Х. Веранян (18), Ст. Аюпан (40) — в аштаракців, а в складі молдован відзначалися Сидоренко (61, з пенальті) і Намашко (79). Нагадаємо, що переможець цієї пари в наступному раунді зустріне з симферопольською "Таврією".

«Таврія»

"КРИЛЬЯ" ПЕРЕМОЖЕНІ

У рамках навчально-тренувально-го збору в Австрії "Таврія" провела два чергові спаринги.

Основний склад симферопольського клубу впевнено обіграв представника російської прем'єр-ліги — самарські "Крилья Советов" — 3:1.

У першому таймі дублем відзначився Володимир Гоменюк. На 14-й хвилині капітан симферопольців забив, зігравши на випередження, а на 25-й — реалізувавши вихід наодинці з чилійським голкіпером суперника Едуардо Лобосом (до речі, головою передачею "кримського Руна" забезпечив інший український збірник — Денис Голайдо).

Незадовго до перерви (43-я хвили-на) росіянам вдалося відіграти один

м'яч (Савін). Переможну крапку на 57-й хвилині поставив Ілля Галуза, який переправив м'яч у порожні ворота після того, як Лобос на виході зі штрафної поступився у верховій боротьбі Гоменюку.

"Таврія": Дикань, Добре, Назаров, Бойко, Йокшас (Ільницький, 46), Хайдучек (Маркович, 46), Галуза, Голайдо, Любенович (Хайдучек, 85), Гоменюк, Ідахор.

"Крилья Советов": Лобос, Будилін, Бут, Білозьоров, Лейлтон, Бобер, Аджінджал, Ярошик, Калачев, Ти-хонов, Савін. На заміну виходили Салугін, Шустиков, Політевич і Ковба.

А ось резервісти свій поєдинок двоголивному австрійському "Тредігу" програли — 1:2. Обидва м'ячі таврійці

пропустили з гри — на 19-й і 65-й хвилинах. Гол престижу записав до свого активу Євген Линьов (50-а хвилина).

"Таврія": Тодич (Бангура, 46), Донєць (Крайя, 61), Давидов, Линьов, Артеменко, Зборовський, Гігіадзе, Ковпак, а також трое потенційних новачків із Чехії, Сербії і Литви. У другому таймі на заміну виходили гравці, які перебувають на перегляді, з Польщі, Сербії і Литви.

У рамках австрійського збору "Таврія" проведе ще два спаринги: 25 червня суперником кримчан буде віце-чемпіон Австрії "Зальцбург", а 28 червня — румунська "Уніря" (п'яте місце за підсумками останнього чемпіонату своєї країни, фіналіст національного Кубка).

«Дніпро»

Вже на третій день свого перебування в Австрії "Дніпро" стартував у міжнародному турнірі, в якому також беруть участь російський "Сатурн", румунський "Фарул" й "Аустрія". Саме господарі, що стали бронзовими призерами минулого чемпіонату своєї країни, й були першими суперниками дніпропетровської команди. Відзначимо, що матч проходив у спеку (33 градуси), і на трибунах зібралося більше сотні жителів невеликого містечка, де проходила зустріч, — повідомляє прес-служба дніпрян.

У цілому, гра пройшла за переваги "Дніпра", яке заслужено перемогло. Правда, варто відзначити, що "Аустрія" виступала не найсильнішим складом. Так, у складі віденської команди не було таких гравців, як Маріо Майсторевич, Михаель Мадль і добре знайомий українцям Міленко Ачимович. Проте основа перемог дніпропетровців була закладена ще до перерви, коли на полі був не зовсім звичний склад.

Цікаво, що, отримавши дві волевільні перемоги в Запоріжжі, дніпряни знову виграли матч, в якому поступалися в рахунок. Вже на 4-й хвилині новобранець "Аустрії" Матея Матко скористався помилкою в обороні гравців української команди й відкрив рахунок. Але наступний

У ГОСТЯХ, ЯК УДОМА

удар по воротах Старцева був завданий аж на 37-й хвилині, а вже на 11-й хвилині було відновлено рівновагу. Ролан Гусев виконав передачу до штрафного з правого флангу, і Павло Пашаєв, першим торканням прийнявши м'яч на груди, другим поцілював у ворота австрійців.

"Дніпро" володів перевагою, більше контролював м'яч, і хоча справа до небезпечних моментів доходила рідко, сумнівів у перевазі наших футболістів не виникало. А тому другий гол у ворота Шафара став логічним. За гру рукою гравця "Аустрії" був призначений пенальті, який чіт-

ко реалізував Олег Шелаєв.

Картина на полі не змінилася й після перерви. Збільшити рахунок "Дніпро" міг вже на початку другого тайму, коли Горобець бив після проходу й навісу Льопи, але господарів виручив воротар. У середині тайму два непогані моменти створили й австрійці, але це були лише епізоди на тлі переваги дніпропетровської команди. Врешті-решт, атаки увінчалися успіхом. Затяжна атака дніпрян завершилася нависом із лівого флангу Ротаня і вдалою грою Андрія Воробей, який в торкання відправив м'яч до сітки, — 3:1.

Олег ПРОТАСОВ, головний тренер "Дніпра":

— Ми грали різними складами, і відповідно на полі була різна картина. Як і планували, даємо можливість зіграти всім футболістам. При цьому потрібно робити скидку на те, що ми проводимо матч на тлі великих на-

вантажень, а тому про якусь свіжість говорити немає сенсу.

Умови тут для роботи хороші, і в нас все йде за планом. Зараз гравці отримують великі навантаження, і багатьом з них нелегко. Тренувалися ми й сьогодні вранці, а учора увечері був великий обсяг бігової роботи. На тлі втоми ми й проводимо матч — скажімо так, поєднуємо приємне з корисним.

Нагадаємо, що в другому турі міжнародного турніру "Дніпро" 28-го червня зустріне з "Сатурном".

"Дніпро"

1 тайм: Старцев, Андрієнко, Лисицький, Грицай, Денисов, Шелаєв, П. Пашаєв, Гусев, Феррейра, Давидсон, Коноплянка.

2 тайм: Кернозенко, Єщенко, Русол, Шершун, М. Пашаєв, Льопа, Холек, Назаренко, Ротань, Воробей, Самодін.

"Аустрія": Шафар, Троянський (Лафата, 46), Драгович, Шімер, Гусар, Краммер, Хаттенбергер, Бланшар, Сулімані (Нетцер, 46), Бажина (Окоті, 46), Матко (Топич, 60).

Голи: Матко (4), П. Пашаєв (11), Шелаєв (43, з пенальті), Воробей (79).

«ПРИКАРПАТТЯ» — ЧЕТВЕРТИЙ НЕВДАХА

ОЛЕКСАНДРІЯ

ПФК «Олександрія» — ФК «Дніпро» — 1:0 (0:0).

21 червня. 18.00. КСК «Ніка». 2700 глядачів. 26 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: С. Лисенчук (Київ), В. Криницький (Рівне), О. Луценко (Харків).

Делегат ФФУ: П. Скрильник (Кременчук).

Олександрія: Шевченко, Кущий, Первак, Казанюк (Шупик, 37), Тарасенко, Лисюк (Гребнюк, 65), Запорожан, Гітченко, Пономар (Цимбал, 72), Мельник (Сирота, 46), Буличов (Чередниченко, 80). Запасні: Білоконь, Гончар. Тренер: Юрій Коваль.

Черкаси: Михайлов, Стоян (Крамар, 81), Селезньов, Єлісєєв, Кицута, Гончик (Синьогуб, 89), Данченко (Притуляк, 87), Поліщук, Одинцов (Деркач, 66), Мостовий, Хромцов (Кондратюк, 63). Запасні: Дейнеко, Гордей. Тренер: Олександр Рябоконь.

Гол: Буличов (52).

Попередження: Єлісєєв (13), Гончик (52), Поліщук (55).

Чесна гра: 8,5 — 8,3.

Черкаська команда була налаштована лише на перемогу, боролася за кожен квадратний метр ігрового поля, володіла ініціативою (другий тайм), створила ряд голевих моментів, але ... удар з 35-ти метрів за «комір» Михайлову вирішив долю матчу, — констатує прес-служба дніпрян.

Реальні шанси відзначитись у складі черкаської команди мали: Євген Одинцов (10-а хвилина: прохід флангом і удар в дальній кут воріт), Артем Мостовий (40-а хвилина: мав замкнути фланговий навіс на дальній стійці), Вадим Гончик (56-а хвилина: після удару з-за меж штрафного майданчика м'яч влучив у стійку воріт), Роман Поліщук (73-я хвилина: потужний постріл зі штрафного) та захисник господарів Олександр Тарасенко, який на 82-й хвилині, після прострілу Поліщука, ледь не зрізав шкіряну кулю у свої ворота.

В штурмі воріт ПФК «Олександрія» на доданих арбітром хвилинах нападникам намагався допомогти навіть голкіпер Михайлов-молодший — не допомогло...

Андрій ШОВКУНЕНКО.

ХАРКІВ

«Геліос» — «Десна» — 1:3 (1:1).

21 червня. 18.00. Стадіон «Динамо». 300 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: С. Бойко (Київська область), В. Жарий (Павлоград), В. Федан (Олександрія).

Делегат ФФУ: В. Безрук (Луганськ).

Харків: Качоренко (Пилипенко, 60), Лебединець, Пономаренко (Запояска, 76), Горкун (Тарануха, 73), Волошин, Рамазанов, Лавринов (Отришко, 65), Беззалов (Візьонко, 62), Ремезовський, Таран, Ростовський. Запасні: Пилипенко, Анищенко, Іванченко. Тренер: Юрій Погребняк.

Чернігів: Сиротюк, Сангаре, Боровков, Рустамов (Сердюк,

38 ТУР

21 червня — субота

Іллічівець — Прикарпаття — 2:0

Сталь А — ПФК Севастополь — 4:1

Оболонь — Дністер — 3:0

Кримтеплиця — ЦСКА — 5:1

ПФК Олександрія — Дніпро — 1:0

Динамо-2 — Ігросервіс — 2:3

Геліос — Десна — 1:3

Енергетик — МФК Миколаїв — 1:0

Сталь Д — Волинь — 1:3

ФК Львів — Фенікс-Іллічівець — 1:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Іллічівець	38	26	7	5	65-26	85
2. ФК Львів	38	23	5	10	58-29	74
3. Оболонь	38	22	6	10	67-42	72
4. Десна	38	20	7	11	61-44	67
5. Динамо-2	38	19	6	13	64-52	63
6. Ігросервіс	38	18	6	14	50-45	60
7. Сталь А	38	15	13	10	52-44	58
8. ПФК Олександрія	38	14	15	9	41-32	57

71), Ком'ягін (Кобець, 54), Шедраков, Бабар, Євстафів (Швець, 90+1), Кучеренко, Гапон (Чуланов, 69), Постолатєв (Рудий, 72). Запасні: Нікітенко, Слабишев. Тренер: Сергій Кучеренко.

Голи: Горкун (4), Гапон (12), Кобець (56), Рудий (80).

Попередження: Євстафів (11), Качоренко (45) Візьонко (90).

Чесна гра: 7,5 — 8,3.

Почин поєдинку виявився для «Геліоса» просто відмінним. Вже на четвертій хвилині харків'яни заробили штрафний. До м'яча підійшов Волошин і в своєму коронному стилі подав до 11-метрової позначки. Передача дійшла до Валентина Горкуна, який кивком голови підкоригував політ м'яча, відправивши його у ворота. Це стало повною несподіванкою для досвідченого голкіпера гостей Сиротюка — 1:0!

Не пройшло й чотирьох хвилин, як завдати повторний голевий залп по захисному бастиону деснянців міг Ремезовський, — інформує прес-служба харківської команди. Підключившись до атаки команди правим флангом, він відзначився класним «пострілом» метрів з 28-ми. М'яч готовий був потонути в обіймах лівої «дев'ятки» воріт гостей, але розминувся з нею на лічені сантиметри. Як не дивно, незабаром спрацювало старе футбольне правило «Не забувайши ти...». На 12-й хвилині, зусиллями Кучеренка й Гапона, гості в два паси, як ніж масло, розрізали оборону «Геліоса». І Гапон ударом метрів з десяти відновив паритет.

Після такого бурхливого дебюту в матчі наступила цілком зрозуміла пауза, яка закінчилася на 11-й хвилині другого тайму. Чернігівці, які до цього в атаку особливо не йшли, забили. Правда, зробили вони це далеко не в однозначній ситуації. Отримавши право на прем'єрний у другому таймі кутовий, вони увінчали його ударом Сангаре в поперечину. На жаль для «сонячних», м'яч після цього опинився в Кучеренка-молодшого, який ударом з лінії штрафної

9. Волинь	38	16	8	14	61-55	53
10. МФК Миколаїв	38	13	13	12	33-27	52
11. Кримтеплиця	38	13	11	14	49-43	50
12. Дністер	38	12	13	13	33-39	49
13. Енергетик	38	13	9	16	39-44	48
14. Геліос	38	13	8	17	31-41	47
15. ПФК Севастополь	38	12	7	19	38-55	43
16. Фенікс-Іллічівець	38	11	8	19	35-56	41
17. Прикарпаття	38	11	6	21	37-67	39
18. Дніпро	38	8	17	13	43-43	38
19. ЦСКА	38	7	8	23	38-74	27
20. Сталь Д	38	3	11	24	23-58	20

* Команда «Волинь» (Луцьк) позбавлена 3-х турнірних очок згідно з рішенням Бюро ПФЛ від 15.04.2008 р.

** Команда «Дніпро» (Черкаси) позбавлена 3-х турнірних очок згідно з рішенням КДК ФФУ від 18.04.2008 р. та АК ФФУ від 13.06.2008 р.

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г(п)
Матвій Бобаль («Ігросервіс»)	24	23(6)
Павло Онисько («Оболонь»)	22	21(1)
Дмитро Гордієнко		

перевірив пильність голкіпера господарів. Той м'яч парирував, але не зафіксував. У результаті, хтось із чернігівців, намагаючись добити сферу, грубо в'їхав у Качоренка, травмувавши його. Кобець, який опинився тут як тут, буквально з метра заніс м'яч за лінію воріт. Рефері матчу нічого кримінального в атаці на воротаря не побачив, і гол зафіксував — 1:2.

Качоренко ж, пошкодивши зап'ястя руки, через чотири хвилини поступився своїм місцем у «рамці» Пилипенкові, який протримався «сухим» рівно 20 хвилин. Третій гол «Десни» народився буквально на рівному місці. Волошин випустив з уваги біля дальньої стійки Рудого, який в один дотик вдарив точно під стійку — 1:3.

У ті десять хвилин матчу, що залишилися, зусилля «сонячних» виявилися марними, оскільки гравці «Геліоса» були просто деморалізовані.

Олег ШЕВЧУК.

БУРШТИН

«Енергетик» — МФК «Миколаїв» — 1:0 (0:0).

21 червня. 18.00. Стадіон «Енергетик». 1200 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: П. Чижевський (Київ), І. Куценко (Бровари), Ю. Маніло (Хмельницький).

Делегат ФФУ: Я. Лемех (Львів).

Бурштин: Яковець, Качур, Яневич, Лазорик, Шалата, Крохмаль (Гуменюк, 46), Мигалатюк (Головко, 78), Павлик (Р. Барчук, 46), Долотко, Рудницький, Гордієнко (Микуш, 74). Тренер: Микола Пристай.

Миколаїв: Лавренцов, Васін, Рябенко, Ковтунов, Маринчук, Бойченко (Лукаш, 87), Мариненко, Веприк (Базан, 69), Акімов (Канюк, 80), Таран, Шелестюк (Гук, 83). Тренер: Олександр Гайдаржи.

Гол: Гордієнко (71).

Попередження: Мариненко (80).

Чесна гра: 8,0 — 7,1.

Матч, який ще зовсім недавно уявлявся визначальним для «енергетиків» у боротьбі за ви-

«Енергетик»	25	18(1)
Алозі Михайль Чиді («Волинь»)	16	15(1)
Олександр Саванчук («Кримтеплиця»)	20	14(7)
Олександр Пищур («Волинь»)	20	14(1)
Олександр Акіменко («Сталь» А)	16	13(3)
О. Згура («Дністер»)	22	11(5)
Андрій Шевчук (ПФК «Севастополь»)	20	11
Г. Баранець (ФК «Львів»)	24	11(2)

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Сергій Бербат (МФК «Миколаїв»)

Дмитро Вітер («Геліос»)

Костянтин Візьонко («Геліос»)

Олексій Осипов («Ігросервіс»)

Микола Витвицький («Дністер»)

Андрій Чернов («Енергетик»)

Євген Єлісєєв («Дніпро»)

Дмитро Євстафів («Десна»)

Олександр Богач (МФК «Миколаїв»)

Олександр Тарасенко («Геліос»)

живання, насправді виявився звичайною зустріччю перед відпочинком. Усі питання щодо збереження прописки в першому дивізіоні бурштинці зняли в попередньому турі в Луцьку, де здобули п'яту перемогу поспіль. А тут ще й «Дніпро» позбавили очок...

До перерви глядачі відверто нудьгували, мрійливо поглядаючи з трибун стадіону на мальовниче плесо бурштинського водосховища. От де добре перебувати в літню пору! І все ж таки, на стадіон мешканці містечка енергетиків завітали не даремно. По перерві господарі додали обертів. У середині тайму Дмитро Гордієнко відгукнувся на передачу Мигалатюка зі штрафного і забив свій 18-й м'яч у першості. Мабуть, останній у складі «Енергетика». На 25-річного форварда, який у попереднє літнє міжсезоння переїхав у Бурштин з білоцерківської «Росі», є попит з боку заможніших клубів.

Шоста перемога поспіль стала повторенням клубного рекорду «Енергетика», що був встановлений у сезоні 2002-03 рр. у другій лізі. (Це всього на один матч гірше від найвищого досягнення сезону, яке належить «Іллічівцю»). Рекордом бурштинського клубу є і результат Гордієнка. Автором попереднього досягнення (16 голів за сезон) був Богдан Павлюк (2002-03 рр.).

У Бурштині, до речі, готуються відзначити десятиріччя перемоги своєї команди в аматорській першості України, яка дозволила вийти на професійний рівень. 28 червня 1998 року у вирішальній зустрічі «Енергетик» здолав «Даліс» із Камішевахи — 1:0, а вже 6 серпня виїзною нічиєю (0:0) з ужгородською «Верховиною» (нині — «Закарпаття») дебютував у другому дивізіоні. На відзначення згаданих подій 5 липня на поле бурштинського стадіону вийдуть команди зразка 1998 і 2008 рр.

Володимир ГОРОЩАК.

АЛЧЕВСЬК

«Сталь» А — ПФК «Севастополь» — 4:1 (1:0).

21 червня. 18.00. Стадіон «Сталь». 1000 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: С. Арановський, В. Тіпанов (обидва — Київ), А. Береговой (Макіївка).

Делегат ФФУ: В. Безсмертний (Кіровоград).

Алчевськ: Бабак, Смально, Маклаков, Лоц, Ільчишин, Лисидин (Артюх, 74), Зарицький, Муховиков, Трухін (Іванський, 74), Акіменко (Козлов, 68), Кир'як (Сомов, 86). Запасні: Старцев, Єременко, Шелестинський. Тренер: Олег Смолянинов.

Севастополь: Литовка, Ференчак, Піскун, Шишкін, Плешаков, Култишев, Гололобов (Гудзиков, 58), Терещук (Мазуренко, 39), Меметов (Ківа, 38), Жабокрицький, Шевчук (Волков, 43). Запасні: Сокоренко, Чорнопиский, Шутладзе. Тренер: Сергій Пучков.

Голи: Акіменко (19), Лоц (53), Зарицький (55), Ківа (76), Іванський (83).

На 63-й хвилині Мазуренко не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Смально (41), Жабокрицький (44).

Чесна гра: 8,0 — 6,9.

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК

«Сталь» Д — «Волинь» — 1:3 (0:1).

21 червня. 18.00. Стадіон «Металург». 500 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: М. Родіоненко (Луганськ), І. Сидорук (Конотоп), О. Дробітько (Полтава).

Делегат ФФУ: В. Хмельницький (Київ).

Дніпродзержинськ: Смішко, Войцеховський, Грищенко, Влаєв, Лобойко, Смолярчук, Погорелов, Немченко, Лакомський, Шутков, Піщур. Запасні: Мусієнко, Сергєєв. Тренер: Юрій Мартинюк.

Луцьк: Неділько, Ковалюк, Гибалюк, Карковський, Рибковський, Войтович, Лісовий, Дручик, Пищур, Жадер (Чорномаз, 64), (Рурич, 75), Алозі (Подригуля, 81). Запасні: Федорчук, Гуцун. Тренер: Віталій Кварцяний.

Голи: Піщур (20), Немченко (53), Лісовий (87, 90+2).

Попередження: Карковський (79).

Чесна гра: 8,5 — 9,0.

ДОБРОМИЛЬ

ФК «Львів» — ФК «Фенікс-Іллічівець» — 1:1 (1:0).

21 червня. Доброміль. Стадіон «Князя Алена». 3200 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: С. Скрипак (Київ), В. Заровецький (Івано-Франківськ), І. Староста (Ужгород).

Делегат ФФУ: О. Єжаков (Полтава).

Львів: Марущак, Романюк, Гальчук, Ільків, Даньків (Ханас, 86), Б. Баранець, Федорчук (Теплий, 46), Г. Баранець, Панас (Леонідов, 84), Каваців, Козак (Козьбан, 58). Запасні: Радь, Ференц, Горецький. Тренер: Степан Юрчишин.

Калініне: Чурилов, Донюшкін, Кисленко, Дяченко (Фабрін, 71), Полтавець (Шевченко, 46), Скоблов (Тищенко, 57), Патула, Мамонов, Мустафаєв, Калиничен-

ко, Грищенко. Запасні: Якубов, Богочаров, Петроченко. Тренер: Олександр Гайдаш.

Голи: Г. Баранець (28), Шевченко (80).

Попередження: Г. Баранець (60), Фабрін (86).

Чесна гра: 8,3 — 8,0.

Ось і все. ФК "Львів" і "Фенікс-Іллічівець" завершили першоліговий марафон. І вже можна сказати, що цей сезон виявився вдалим для обох команд. Підопічні Степана Юрчишина здобули путівку до прем'єр-ліги, а Олександр Гайдаш вдалося втримати на плаву свій молодий колектив. Однак гра, яка на перший погляд нічого не важила, зібрала на трибунах стадіону "Княжа Арена" комплект вірних львівській команді добромільських уболівальників.

Не розчаровували своєю майстерністю й виконавці на сцені, які були одягнені в синьо-білі кольори (львів'яни — у синіх майках, гості — у білих). Зі старту обраний високий темп гравці обох команд підтримували весь перший тайм, який приніс Львову перевагу в один м'яч. Але першими небезпечно створили калінінці зусиллями Романа Полтавця, але з порушенням правил. У наступних ігрових епізодах переважала метушня футболістів навколо м'яча. Із трибун неслося тисячоголосе "Львів — вперед!". Наступні десять хвилин минули в обопільних атаках. Суперники обмінялися люб'язностями. Спершу Олексій Грищенко завдав підступного удару. Мар'ян Марущак шойно з повторної спроби заволодів м'ячем. У відповідь Вадим Панас вдався у танок з оборонцями, але вирватися з тісних гостових обіймів не зміг.

Змусив говорити про себе й сімнадцятирічний Михайло Козак. Цей молодий футболіст своїми діями на вістрі атаки вніс у гру львівської команди гостроту і, завдяки його зусиллям, було досягнуто успіху. Григорій Баранець, ніби цирковий трюкач, гарматно вистрелив і з більйарною влучністю під поперецину відправив кулю у ворота. Тим самим записав на свій рахунок одинадцятий гол.

Минуло ще три хвилини гри, і Григорій знову в атаці, але цього разу, головою завдаючи удару, мінімально схибив. А масовка, затіяна невгамовними братами-близнюками, завершилась дальнім ударом Валерія Федорчука. Для воротаря цей м'яч виявився своїм.

Невдовзі в організмі гостей пульс забився з підвищеною частотою. Грищенко, з лівого флангу виконуючи штрафний удар, змусив похвилюватися львівських оборонців. Проте Марущак виручив. А львівську атаку, яку завершував Григорій Баранець, зруйнував Віталій Калиниченко. Капітан команди "Фенікс-Іллічівець" мужньо прийняв удар на себе.

Гальчук виводив на ударну позицію Федорчука. Удар головою — м'яч просвистів над воротами, а суддя у полі відправив команди на "перекур".

Після відпочинку львів'яни намагалися розвинути свій успіх. Всюдисущий Григорій Баранець виводив на ударну позицію Козака, але Михайло не встиг до м'яча. Ще одна масована атака господарів, але Олександр Чурилов з кошащою спритністю впорався з ударами Григорія Баранця й Олега Теплого.

Борис після одного з епізодів міг зрівнятися за кількістю забитих голів із братом, але не вдалося обіграти воротаря.

Матч наближався до завершення. Підопічні Юрчишина, маючи перевагу в один гол, дещо збавили оберти, чим скористався суперник. Спершу Марущак виручив команду після "стандарту" Олександра Батраченка, а на удар В'ячеслава Шевченка не зміг зреагувати. Тож довелося "смугого" виловлювати із сітки воріт.

Фініш матчу пройшов в атакувальних ритмах. Два удари гостей Калиниченка й Мустафаєва цілі не досягли, так само як і вистріл Каваціва головою виявився "молочним".

Зустріч завершилась, і почалися львівські фестини. Команду прибули нагородити високі посадовці Львова і Києва. Лунали теплі слова мера Андрія Садового, губернатора Михайла Кмітя, головного футболіста області Ярослава Грися на адресу президента ФК "Львів" Юрія Кіндзерського й самого клубу. Свято, як і сам виступ підопічних Степана Юрчишина у цьому сезоні, вдалося.

Олександр ПАУК.

КИЇВ

"Оболонь" — "Дністер" — 3:0 (1:0).

21 червня. 18.00. Стадіон "Оболонь". 800 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: Ю. Фоцій (Черкаси), Г. Дзюбенко (Севастополь), Я. Куш (Івано-Франківськ).

Делегат ФФУ: В. Головка (Дніпропетровськ).

Київ: Чангелія, Мірошниченко (Кармалита, 64), Лень (Лозинський, 38), Онисько (Кандауров, 65), Іващенко, Коваленко, Нивинський, Демченко (Малиш, 67), Заварин, Вишняк, Свиницький, 83). Тренер: Ігор Артимович.

Овідіополь: Жеребкін, Чернов (Витвицький, 53), Колчин (Продан, 69), Возний, Ермоленко (Бочкур, 58), Хромих, Забара (Ущатовський, 64), Полтавець, Лафазан, А. Згура (Азицький, 71), Штурко. Тренер: Ігор Негара.

Голи: Коваленко (34), Іващенко (51), Кандауров (90+1).

На 90+1-й хвилині Кандауров не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Азицький (78), Коваленко (86), Витвицький (87).

Чесна гра: 7,8 — 7,4.

МОЛОДІЖНЕ

"Кримтеплиця" — ЦСКА — 5:1 (3:1).

21 червня. 18.00. Стадіон "Кримтеплиця". 1500 глядачів. 24 градуси. Оцінка поля — 5.

Судді: Ю. Можаровський (Львів), В. Лазєєв (Одеса), А. Шапека (Маріуполь).

Делегат ФФУ: К. Оганесян (Луганськ).

Молодіжне: Венчак, Мамутов, Кузнєцов, Лук'янов (Самарін, 8), Саранчуков, Войнаровський, Мельник (Печонкін, 78), Пічкур, Старовик (Антонюк, 85), Бабір (Бондаренко, 75), Прокопченко (Діабі, 73). Тренер: Михайло Сачко.

Київ: Кириленко (Преснаков, 82), Верхов, Васильєв, Зав'ялов, Соколовський, Рабченко, Поклонський, Іванченко, Кравченко, Сухомлинов. Тренер: Сергій Ревут.

Голи: Соколовський (5), Мель-

ник (12), Войнаровський (25), Старовик (45+2), Бабір (67) Діабі (90+3).

Попередження: Капанистий (31), Мельник (53).

Чесна гра: 8,0 — 7,7.

Було б перебільшенням назвати цей матч знаковим або важливим для "Кримтеплиці" стосовно її становища в турнірній таблиці. Зрозуміло, що грати з командою, яка вже зібралася до другої ліги, не надто складно, але такі реалії сьогодення: після колапсу кожен матч служить приводом для реабілітації команди перед своїми уболівальниками. І, справді, цього разу підопічні Михайла Сачка провели відмінний матч і поставили в чемпіонаті жирну крапку.

Правда, почався поєдинок із гола у ворота "Кримтеплиці" — на 5-й хвилині армієць Соколовський перестрибнув захисників, Венчака і головою підправив м'яч у ворота, тим самим довівши, що стандартні положення ця команда використовувати може.

Але не пройшло й семи хвилин, як відбулася перша голева атака "Кримтеплиці": почав її Пічкур, зіграв із Войнаровським у перепасовку, а останній зробив навів на дальню стійку, де Мельник головою відправив м'яч у ворота — 2:1.

На 25-й хвилині рахунок знову змінився: Роман Войнаровський після пасу Пічкура потужним ударом метрів з 25-ти всетаки відправив м'яч до сітки.

Ну, а незадовго до перерви Старовик свого шансу не втратив.

Атаку почав Мамутов. Діагональною передачею перевів м'яч на фланг Пічкура, той в один дотик прострелив до штрафного, ну а далі все, як мовиться, справа техніки Старовика.

У другому таймі акценти в атаці змінилися, все частіше брав на себе гру Бабір. Міг відзначитися дублем Мельник: на 53-й хвилині він замикав головою навів Старовика, але м'яч просвистів над поперециною. Атаки в "Кримтеплиці" проходили переважно з лівого флангу, де Пічкур не давав спокою захисникам гостей, і на 67-й хвилині саме з його подачі Бабір відправив м'яч до правого, від воротаря армієць, кута воріт.

Діабі остаточно сплутав карти оборони ЦСКА і на третій доданий хвилині матчу, отримавши точний пас від Саранчукова, перервав і захисника, і воротаря, записавши до свого активу ще один м'яч.

Перемога з розгромним рахунком, нехай навіть над аутсайдером, все ж таки, прикрасила фінал цього важкого для молодіжницької команди чемпіонату.

Армен ПЕТРОСЯН.

МАРІУПОЛЬ

"Іллічівець" — "Прикарпаття" — 2:0 (1:0).

21 червня. 18.00. Стадіон "Іллічівець". 7500 глядачів. 30 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: В. Головка (Дніпропетровськ), Л. Ярмолинський, Ю. Кир'янов (обидва — Київ).

Делегат ФФУ: А. Колесников (Запоріжжя).

Маріуполь: Шуховцев (Глушченко, 87), Бурак, Мельник, Камдем Камдем (Тимчишин, 27), Чучман, Кривошеєнко, Чорний (Яворський, 58), Ярошенко, Беганський, Ліма, Оберемко (Шевелюхін, 46). Тренер: Олександр Іщенко.

Івано-Франківськ: Макогон, Башлай, Гребинський (Коцаб'юк, 85), Гаврилишин, Баб'юк, Барчук (Новицький, 53; Бут, 78), Ревуцький, Веретко, Коржук (Гайнюк, 66), Галюза (Мельничук, 46), Худоб'як. Тренер: Сергій Пташник.

Голи: Чорний (14), Беганський (62).

Попередження: Оберемко (10), Ревуцький (14).

Чесна гра: 8,5 — 8,0.

Кажуть, що перемагає або досягає бажаного результату та команда, якій це більше потрібно. "Іллічівцю" перемога в цьому матчі потрібна була для підтримки престижу, а тим більше, в рідних стінах перед своїми уболівальниками. "Прикарпаттю" — для збереження прописки в першій лізі. Проте, як виявилось, переміг сильніший, і цілком закономірно.

Утім, матч команди почали без особливо небезпечних моментів. На 3-й хвилині маріупольці подали кутовий, який не увінчався успіхом. Хвилиною пізніше Камдем видав передачу на Беганського, але Павло опинився поза грою, а на 7-й хвилині Кривошеєнко бив вище. "Прокинувся" стадіон на 15-й хвилині, коли пасом Беганського вміло скористався Чорний, який переправив м'яч у сітку воріт Макогона. Уже через дві хвилини Ліма міг подвоїти рахунок, опинившись наодинці з воротарем, але бічний арбітр зафіксував у бразильця офсайт.

Гості нагадали про себе лише на 25-й хвилині, коли Худоб'як виходив на вигідну ударну позицію, але двоє захисників "Іллічівця" врятували від загрози ворота Шуховцева. На 33-й хвилині гості могли зрівняти рахунок. Барчук отримав пас і попрямував до воріт Шуховцева, Чучман на ривок гравця гостей не відреагував, і Барчук завдав удару по воротах Ігоря, який, на щастя для господарів, м'яч парировав. "Іллічівець" відповів ударом Оберемка, але м'яч пройшов вище.

Варто відзначити, що "Прикарпаття" аж ніяк не збиралося здаватися. У завершальну п'ятихвилинку гості двічі були близькі до гола. Проте спочатку удар Ревуцького відбив Чучман, услід Худоб'як небезпечно бив по воротах Шуховцева, але Ігор м'яч відбив у поле, а Гаврилишин добив — вище воріт.

Другий тайм почався спокійно. До гострого і, як виявиться пізніше, голевого моменту, справа дійшла до 62-ї хвилини. Кривошеєнко відпасував на Беганського, і білоруський нападник "Іллічівця" точно вдарив по воротах. Після розиграшу м'яча іванофранківцями з центра поля м'яч знову опинився в маріупольців. Спочатку удар бразильця Ліми воротар відбив, а після удару Беганського Макогон парировав м'яч. Маріупольці не переставали атакувати, проте два удари Кривошеєнкі прийшлися вище воріт, а Ярошенко влучив точно у воротаря. У другому таймі до активу гостей можна занести удар Башлая, але Шуховцев був на місці. За кілька хвилин до закінчення зустрічі Ігоря замінив Глушченко. Уболівальники провели Ігоря овацією. А команди відверто догравали матч, по закінченні якого Володимир Головка зафіксував перемогу "Іллічівця" з рахунком 2:0.

Андрій МЕЖЕРОВСЬКИЙ.

ЧАПАЇВКА

"Динамо-2" — "Ігрсервіс" — 2:3 (1:1).

21 червня. 18.00. Стадіон НТБ "Динамо". 150 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: М. Даниленко (Бердянськ), М. Зайцев (Нікополь), І. Тютєрев (Дніпропетровськ).

Делегат ФФУ: О. Дігтяр (Полтава).

Голи: Морозов (14), Коркішко (31), Бобаль (54), Ібрагімов (83), Шевчук (85).

Київ: Кічак, Фартушняк, Бутенін, Парцванія (Родіна, 46), Люлька, Петров (Імєдашвілі, 68), Дедечко, Морозенко (Шевчук, 61), Назарчук (Єременко, 74), Воронков, Коркішко. Тренер: Геннадій Литовченко.

Симферополь: Лазарчук, Агарин, Чернік (Ляхнюк, 71), Березовський, Колесник (Погорельцев, 88), Матвійчук, Ветренников (Ібрагімов, 63), Бондарчук, Мартинів, Морозов, Бобаль (Шифир, 90). Тренер: Сергій Шевченко.

Попередження: Родіна (51), Колесник (52), Пінчук (73), Коркішко (90).

Чесна гра: 6,8 — 7,0.

У заключному турі чемпіонату України серед команд першої ліги "Динамо-2" прогало з рахунком 2:3 симферопольському "Ігрсервісу". Неприємності для господарів розпочалися у самому початку зустрічі, коли Матвій Бобаль кілька разів небезпечно бив зі штрафних. А вже на 14-й хвилині Артему Кічаку довелося вперше витягувати м'яч із сітки. Це Олександр Морозову захисники не змогли завадити прицільно вдарити по воротах. Динамівці мали можливість дати гідну відповідь, але дальній удар Кирила Петрова прийшовся повз володіння Лазарчука. Потім був шанс відігратися в Коркішка і Воронкова, але обидва рази після їхніх ударів надійно діяв кіпер гостей.

Тим часом Бобаль подовжував створювати гостроту біля воріт Кічака, — інформус динамівська прес-служба. Він двічі небезпечно навішував, але з подачею спочатку впорався Сергій Люлька, а потім Колеснику хоч і вдалося вдарити, але київський воротар перевів м'яч на кутовий. Після цього динамівці зрівняли рахунок. На 31-й хвилині Дмитро Коркішко пройшов по центру, витримав паузу і, дочекавшись, коли воротар впаде, відправив м'яч у порожні ворота.

У другому таймі гостям вдалося не лише знову вийти вперед, але й збільшити перевагу. На 54-й хвилині Бобиль спіймав Кічака на протиході й відправив м'яч точно в кут. А ближче до завершення поєдинку партнери вивели Ібрагімова, який вийшов на заміну, один на один із воротарем — 1:3. Буквально через дві хвилини підопічним Геннадієм Литовченком вдалося полішити становище. Підбадьорені дружними криками вихованців клубної школи ДЮФШ 1998 року народження, які в повному складі прийшли подивитися поєдинок, господарі стрімко пішли вперед. Імєдашвілі віддав точний пас на Шевчука, який не схибив із вигідної позиції — 2:3.

Після матчу молоді динамівці неохоче відповідали на запитання журналістів. Їх можна було зрозуміти.

СРІБЛО ЗАЛИШИЛОСЬ У ТЕРНОПОЛІ

ЮРІЙ НАЗАРКЕВИЧ

зі Львова
“Карпати-2” — “Нафком” — 3:2 (1:0).

20 червня. 17.30. Стадіон СКА. 200 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: М. Митровський, І. Гарлач (обое — Ужгород), Ю. Синишин (Івано-Франківськ).

Делегат ФФУ: І. Павленко (Вінниця).

Львів: Когут, Химич-к, Тістик (Родін, 63), Підвірний, Сагайдак (Гринишин, 87), Куцяба, Мартинюк, Бідловський, Сворака, Омельченко, Фурта (Гудима, 65). Запасні: Пацан, Кузик. Тренер: Вадим Білоцерківський.

Бровари: Карабін, Прохоров, Войтович (Костяний, 78), Найко, Феценко (Грона, 86), Руденко, Яценко, Кушка, Дуда, Негерей-к, Шаповал (Федюк, 66). Запасні: Іванов, Плієв, Башкиров. Тренер: Олег Федорчук.

Голи: Мартинюк (12, з пенальті), Куцяба (71), Сворака (84) — Кушка (40), Негерей (52).

Попередження: Бідловський (32), Сворака (68), Родін (81) — Найко (69).

Чесна гра: 7,5 — 7,7.

Склад “Карпат-2” цього разу був підсилений гравцями дублюючого складу і, забігаючи наперед, “зелено-білі” у напружений боротьбі таки перервали безвидашну серію з 12 (!) матчів, яка розпочалась ще 3 квітня і на фініші сезону, як кажуть, “гримнули дверима”.

Перший небезпечний удар у матчі завдав Ярослав Мартинюк, проте м'яч від ноги захисника зрикошетив на кутовий. Згодом проти Ярослава Сворака гості порушили правила у своєму штрафному, і арбітр без вагань вказав на позначку. До м'яча підійшов Мартинюк і чітко пробив впритул зі стійкою воріт Івана Карабіна, який ледь не дотягнувся до м'яча. Згодом Карабін рятуює ворота після удару головою Сворака, якому вдало асистував Юрій Фурта. Гості поступово оговтались, і досвідчений Роман Негерей пробив поруч зі стійкою. Міг відзначитись і Олексій Омельченко, якому в цей день виповнилося 19 років, але м'яч пролетів над поперечною. А під кінець тайму вже “Нафком” створив два небезпечні моменти. Якщо перший удар Сергія Кушки парировав Богдан Когут, то у другому епізоді Кушка скористався неузгодженими діями захисників та воротаря і зрівняв рахунок.

На початку другого тайму гості знову покарали господарів за втрату концентрації у своєму штрафному і цього разу Негерей проштовхнув м'яч у ворота. Через кілька хвилин капітан броварчан пробивав уже головою, але м'яч опустився за поперечною. “Карпати-2” поступово перехопили ініціативу. Після удару Сворака захисник у підкаті вибив м'яч на кутовий, який і виявився результативним. Після розіграшу стандарту м'яч відскочив до Ярослава Куцяби, і той потужним дальнім ударом провів свій перший гол у другій лізі. Нічийний рахунок не влаштував нікого і суперники раз-по-раз організовували швидкі атаки, одна з яких після удару

30 ТУР

19 червня — четвер

Оболонь-2 — Динамо-3 — 1:2

20 червня — п'ятниця

Єдність — ФК Коростень — 1:1

Нива — Поділля-Хмельницький — 2:1

Княжа — Нива-Світанок — 5:0

Рось — Арсенал — 1:1

Карпати-2 — Нафком — 3:2

Енергія — Нафтовик — +:-

Буковина — Верес — 1:1

Підсумкова таблиця

І В Н П М О

1. Княжа 30 24 5 1 70-13 77

2. Нива 30 18 10 2 52-15 64

3. Поділля-Хмельницький 30 17 7 6 47-28 58

4. Буковина 30 17 6 7 43-25 57

5. Оболонь-2 30 15 6 9 50-36 51

6. Єдність 30 14 6 10 34-32 48

7. Арсенал 30 13 7 10 28-31 46

8. ФК Коростень 30 11 11 8 26-22 44

9. Нива-Світанок 30 10 5 15 23-40 35

10. Динамо-3 30 9 5 16 30-43 32

11. Рось 30 8 6 16 28-49 30

12. Енергія 30 7 9 14 22-47 30

13. Нафком 30 7 8 15 33-48 29

14. Верес 30 7 8 15 25-44 29

15. Карпати-2 30 7 3 20 33-53 24

16. Нафтовик 30 4 2 24 13-33 14

Найвлучніші

І Г(п)

Андрій Будний (“Оболонь-2”) 17 20(2)

Вінниця: Степанюк (Тросюк, 22), Заводян, Жоров, Грибінник (Чернега, 80), Попов, Процишен (Красій, 40), Бурак, Веретинський-к, Горецький (Осадчук, 46), Літун, Поліщук. Тренер: Руслан Рапава.

Голи: Курневич (7, 18, 20), Сахно (40), Лушак (59).

Попередження: Грибінник (68), Бурак (78).

Чесна гра: 8,7 — 7,5.

Доля зустрічі вирішилася вже до двадцятої хвилини. Правий хавбек Олександр Курневич, оформивши класичний хет-трик завдяки винятковому вмінню опинятися в потрібному місці в

Олександр Мандзюк (“Княжа”) 14 15(2)

С. Маковійчук (“Буковина”) 17 11

Максим Ілюк (“Буковина”) 14 11

Олександр Курневич (“Княжа”) 15 11(1)

Сергій Кушка (“Нафком”) 7 9(3)

Роман Литовчак (“Княжа”) 11 9(1)

Павло Худзик (“Княжа”) 8 9(2)

Дискваліфіковані

Василь Тофан (“Буковина”) Ігор Рудюк (“Динамо-3”) Валерій Налікашвілі (“Енергія”) Ігор Ямборко (“Енергія”) Володимир Найко (“Нафком”) Андрій Будний (“Оболонь-2”) Олександр Поліщук (“Єдність”) Олександр Шимко (“Княжа”) Юрій Степанюк (“Арсенал”)

Вінниця: Степанюк (Тросюк, 22), Заводян, Жоров, Грибінник (Чернега, 80), Попов, Процишен (Красій, 40), Бурак, Веретинський-к, Горецький (Осадчук, 46), Літун, Поліщук. Тренер: Руслан Рапава.

Голи: Курневич (7, 18, 20), Сахно (40), Лушак (59).

Попередження: Грибінник (68), Бурак (78).

Чесна гра: 8,7 — 7,5.

Доля зустрічі вирішилася вже до двадцятої хвилини. Правий хавбек Олександр Курневич, оформивши класичний хет-трик завдяки винятковому вмінню опинятися в потрібному місці в

Валерій ВАЛЕРКО

з Борисполя

“Княжа” — “Нива-Світанок” — 5:0 (4:0).

20 червня. 17.30. Стадіон “Колос”. 500 глядачів. 22 градуси. Оцінка поля — 5.

Судді: І.Жосан (Херсон), Т.Соломчак (Бучач), А.Мотика (Тернопіль).

Делегат ФФУ: В.Луцький (Калуш).

Щасливе: Байрашевський-к (Скрипник, 70), Гайовий, Жданов, Налігач, Сахно, Курневич (Демченко, 74), Курилко, Лушак, Литовчак (Мостовий, 63), Малик (Герасимець, 54), Рубан (Ігнатенко, 21). Тренер: Віталій Левченко.

потрібний час, убив інтригу в змаганні першої та дев'ятої команд ліги остаточно. Надалі суперники просто догравали матч, який не мав жодного впливу на розподіл турнірних місць. Звісно, робили вони це з різним настроєм: гості мучили себе і публіку в очікуванні заповітного фінального свистка, а господарі, демонструючи розкутий і наступальний груповий маневр, раз-по-раз зривали оплески на глядацьких трибунах. Однак м'яч опинився за спиною нового вінницького воротаря лише двічі: бажання “добити” безпорадного конкурента в святково налаштованих “княжичів” узагалі не простежувалося. Господарі грали в своє задово-

шого віце-президента Федерації футболу країни, та Олега Голубева, куратора другої національної ліги в системі ПФЛ. Високо здійснений дужими руками капітана команди Романа Байрашевського друголіговий чемпіонський кубок символізував нову спортивну мету в історії “Княжої”. Саме на цьому й наголосив у привітанні футболістам і симпатикам Юрій Кіндзерський. Клуб, як і запланували його засновники, штурмуватиме й вищоліговий рубіж.

Артур ВАЛЕРКО з Бородянки “Оболонь-2” — “Динамо-3” — 1:2 (1:1).

19 червня. 17.00. Спорткомплекс “Борець”. 150 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: А.Грицько, В.Покора, Ю.Карп'як (усі — Львів).

Делегат ФФУ: В.Ніколаєнко (Київ).

Київ: Дзущев, Яланський, Вечтомов (Ушапівський, 77), П.Зуєвич, Ятленко, Малиш, І.Комар-к, Лук'янець (Бридня, 46), Пислар (С.Зуєвич, 46), Будний, Степанков (Зозуля, 54; Ткач, 81). Запасні: Андріяш, Лабунський. Тренер: Віктор Концурак.

Київ: Загладько, Поліщук, Новак-к, Козлов, Шматоваленко (Воронченко, 61), Рудюк, Сахневич (Савін, 90+1), Чаус, Прилепов (Немчанинов, 46), Шевель, Хлань (Соکیل, 58). Запасні: Поштаренко, Адаменко, Менжега. Тренер: Віктор Кондратов.

Голи: Будний (9), Сахневич (29, з пенальті), Соکیل (77).

Попередження: Сахневич (29), Рудюк (71), Ятленко (55), Будний (76).

Чесна гра: 7,5 — 7,7.

Останній тур наклав свій відбиток на все, що відбувалося 30-го ігрового дня. Ноги вже не бігли, м'ячі не летіли, а думки крутилися біля відпустки... Досить благополучна, з точки зору турнірного становища, “Оболонь-2” провела безсумнівно вдалий сезон, і наприкінці календарного футбольного року не могла вже ні піднятися, ні опуститися із п'ятого місця. Для “Динамо-3” імітацією мотивації могло бути хіба що місце в десятці, й вони його таки завоювали. Хоча...

...Хоча пивовари розпочали дуже жваво, і вже до десятої хвилини мали зо три моменти, один з яких завершили взяттям воріт. Спершу, після скидки головою Будного, Лук'янець пробив вище, а згодом вже сам найкращий бомбардир сезону класно підхопив м'яч і завдав несподівано різкого удару. Після навісу Комара Степанков пробивав головою, але м'яч потрапив у хрестовину, а постріл Пислара був лише трохи неточним. Стартового запалу пивоварів вистачило на перші півгодини, і вони мають лише шкодувати, що за цей час м'яч побував у воротах динамівців лише раз, а не два чи три. Бо надалі ініціатива перейшла до гостей, і вони поспішили цим скористатися. Героєм 29-ї хвилини став Сахневич — і зароблене пенальті реалізував, і жовту картку за недисципліновану поведінку отримав. До кінця першого тайму рахунок міг змінитися принаймні тричі, але Малишу не поталанило влучити у рамку хорошим ударом з ходу, Хлань невдало замкнув передачу Сахневича, а сам Андрій пробив повз ціль так, як і Будний та Вечтомов.

Другий тайм порадував великою кількістю моментів, які могли б претендувати на місце в хіт-параді голів, які не відбулися: Воронченко, щойно вийшовши на заміну, намагався перекинути оболонського воротаря, удар Рудюка витягнув Дзущев, ще в кількох моментах, коли треба було просто вдарити, гравці “винаходили велосипед”. Долю зустрічі вирішив гол Сокола, який технічно розібрався у штрафному.

Звісно, для переможців завершення сезону виявилось мажор-

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

рним, але й оболонцям є що згадати у чемпіонаті, який відійшов у історію. Далі — справа за новими зверненнями...

Ярослав МАРМАШ з Тернополя

“Нива” — “Поділля-Хмельницький” — 2:1 (0:1).

20 червня. 17.30. Міський стадіон. 5100 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: О. Лаврів (Івано-Франківськ), Р. Криницький, О. Ставничук (обидва — Чернівці).

Делегат ФФУ: В. Кошура (Чернівці).

Тернопіль: Паньків, Гринченко, Дурай-к, Задорожний, Вишталюк, Лукашук (Никанович, 67), Саркіс (Ливницький, 88), Бугайчук (Горбань, 34), Сокіл (Семенець, 63), Кундель (Біскуп, 69), Герасименко (Рибак, 81). Запасні: Вірковський. Тренер: Віктор Ряшко.

Хмельницький: Дудник, Балицький, Гамарник-к, Дубчак, Клекот (Яремчук, 76), Сергеев (Доценко, 57), Сендель, Луць, Козелко, Колесников (Гутникевич, 35), Шпіца (Мошківський, 35). Запасні: Горлицький, Лемешівський, Заєць. Тренер: Богдан Блавацький.

Голи: Герасименко (53), Семенець (84) — Сендель (31).

Попередження: Сокіл (53), Кундель (68), Семенець (85), Рибак (86) — Сергеев (42), Балицький (63), Гамарник (66), Яремчук (77).

Чесна гра: 6,2 — 6,2.

До середини звітної зустрічі

футболісти обох команд діяли обережно, тому гра проходила здебільшого в центрі поля. Відтак команди обмінялися гострими випадками, які виявилися безрезультативними. А от на 31-й хвилині рахунок було відкрито. Хмельничани здобули право на штрафний з лівого флангу. Сендель не став навішувати на дальню стійку, а сильно пробив у ближній кут, і м'яч влетів у сітку воріт.

У дебюті другого тайму активними були гості, але недовго. Ініціативою згодом заволоділи тернополяни і на 53-й хвилині провели масовану атаку, під час якої Герасименко зумів проштовхнути м'яч у кут воріт. Далі гра проходила на зустрічних курсах, а моменти для взяття воріт були в обох команд. Але наприкінці зустрічі тернополянам вдалося реалізувати нагоду. Семенець, який вийшов на заміну, потужно вдарив з гострого кута. М'яч, влучивши у дальню стійку, опинився у сітці воріт.

Григорій ПАСАТ із Чернівців

“Буковина” — “Верес” — 1:1 (1:0).

20 червня. 17.30. Стадіон “Буковина”. 2000 глядачів. 23 градуси. Оцінка поля — 3.

Судді: Я. Козик (Мукачеве), Р. Пузанський (Львів), Л. Харко (Луцьк).

Делегат ФФУ: Я. Корольок (Тернопіль).

Чернівці: Сиротін, О. Маковійчук, Головачук (Георгійчук, 53), Семенюк (Клочко, 75), Рябий

(Тодорович, 61), Керчу (Климух, 71), С. Маковійчук, Тофан, Гамаль-к, Ісаєв (Прокопович, 59). Запасні: Раковиця, Скибінський. Тренер: Віктор Мглинець.

Рівне: Козіброда, Царьов, Шевчук (Цвик, 84), Гергелюк, Володимир Ткачук, Майдан (Любар, 68), Морозенко (Мельничук, 76), Федорчук-к, Жук (Мозеров, 46), Дмитрук, Котюк (Тивончук, 46). Запасні: Воротеляк, Гаврилюк. Тренер: Микола Філін.

Голи: С. Маковійчук (17) — Тивончук (52).

Попередження: Тофан (30), Георгійчук (51), Тодорович (68) — Шевчук (47).

Чесна гра: 7,2 — 8,0.

Звітний матч, враховуючи його важливість для “Буковини” і, практично, відсутність турнірного значення для “Вереса”, та ще й діаметрально протилежне турнірне становище команд, мав би стати звичайним “екзаменуванням” аутсайдерів. Коли після початку зустрічі на стадіоні оголосили про те, що конкурент чернівчан у боротьбі за малу “бронзу” — “Поділля” повело в рахунку в Тернополі, здавалося, що найбільше хвилювань місцевим уболівальникам принесе саме тернопільський двобій, в якому підопічних Віктора Мглинця не влаштувала лише перемога гостей. Певний час так воно і було. “Буковина” спокійно заволоділа ініціативою і регулярно загострювала гру біля чужих воріт. А на 17-й хвилині господарі повели в рахунку. Після флангової передачі на 17-й хвилині Степан Маковійчук пробив голо-

вою, м'яч від захисника відлетів до нього ж і він з близької відстані не схибив. До кінця першого тайму, попри всі зусилля, направлені на штурм воріт суперника, чернівчани так і не змогли збільшити перевагу.

У другій половині гри господарів поля ніби підмінили (власне, багатьох із гравців основного складу таки замінили). Гра відверто не “клеїлася”, а тут ще й рівненцям пощастило — після навісу зі штрафного з правого флангу на 52-й хвилині Михайло Тивончук незграбно пробив головою в бік воріт і м'яч чудернацькою траєкторією опустився у воротах (на лінії його в боротьбі з захисником ще намагався добити й Олександр Гергелюк). Навіть за такого варіанту гри “Буковина” таки мала кілька нагод зробити “бронзовий” крок, але, мабуть, не судилося. Настрій шанувальників “Буковини” після фінального свистка був приблизно таким: “Краще б ми посіли п'яте місце, але виграли заключну гру в одного з аутсайдерів...”

ОБУХІВ

“Рось” — “Арсенал” — 1:1 (1:0).

20 червня. 17.30. Міський стадіон. 150 глядачів. 21 градус. Оцінка поля — 4.

Судді: С. Скірда (Харків), Є. Поркуян, А. Скрипка (Кіровоград).

Делегат ФФУ: О. Протасюк (Луцьк).

“Рось”: Фельде, Пашенко, Малий, Балацький, Клешня, Соловйов, Мисько, Башняк, Доро-

гань, Ткачук, Клименко. На заміну виходили: Олійник, Андрощук. Тренер: Ігор Химич.

“Арсенал”: Коваленко, Берун, Гориславець, Шевченко, Білий (Духно, 46), Степанюк, Сокирко, Деревльов, Юрковський, Якименко, Білик. Тренер: Олег Надуда.

Голи: Баняк (9) — Білик (60).

Попередження: Дорогань (1), Балацький (39), Башняк (52) — Степанюк (44), Берун (48), Білик (52).

Чесна гра: 7,2 — 7,1.

ПЛИСКИ

“Єдність” — ФК “Коростень” — 1:1 (0:0).

20 червня. 17.30. Стадіон “Плиски”. 500 глядачів. 20 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: О. Бондар, А. Папірович, В. Папірович (усі — Хмельницький).

Делегат ФФУ: Є. Павленко (Вінниця).

Плиски: Старченко, Дмитрулін, Ломко, Якименко, Чабак, Євсєєв, Шегда, Кабанець, Синчук, Поліщук, Рєєв. На заміну виходили: Беба, Шарій, Осадчук. Тренер: Вадим Дьордь.

Коростень: Лавренюк, Черепанський, Лешко, Пасхалов (Чернишов, 45), Кучерчук, Стус (Василенко, 85), Козеренко, Голошев, Грищенко (Пустовіт, 65), Галюк (Ковтонюк, 70), Прутко. Тренер: Анатолій Журавський.

Голи: Поліщук (55) — Пустовіт (75).

Попередження: Поліщук (68) — Прудко (42), Стус (43), Лавренюк (68).

БИТВА ТИТАНІВ

Група «Б»

Олександр ГУЗЕНКО із Запоріжжя

“Металург-2” — “Шахтар” — 1:2 (0:1).

20 червня. 18.00. Стадіон “Титан”. 100 глядачів. 20 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: А. Жабченко (Симферополь), С. Ковальських, Ю. Волков (Симферополь).

Делегат ФФУ: О. Чорний (Донецьк).

Запоріжжя: Борисенко, Ходуля, Ключик, Геворган, Данилко, Романенко (Лукашев, 54), Ковтун, Волинський, Стойловський, Ягмурян (Столярченко, 70), Шуляк. Запасні: Кучинський, Зенюк, Мизін, Рябко, Панасенко. Тренер: Ігор Гіро.

Свердловськ: Ситало, Серой, Колесник, Яскович, Князев (Штанченко, 68), Косяк (Севостьянов, 63), Коновалов (Сушко, 77), Симбірцов (Якушин, 63), Галушкин, Коряк (Радіонов, 90), Помазанов (Шакун, 71). Тренер: Дмитро Кара-Мустафа.

Голи: Колесник (14), Севостьянов (61, 75, у свої ворота).

Попередження: Коновалов (22), Ключик (39), Серой (81).

Чесна гра: 10,3 — 10,0.

Володимир ВИСОЦЬКИЙ із Полтави

ФК “Полтава” — “Шахтар-3” — 2:3 (1:1).

20 червня. 18.00. Стадіон “Локмотив”. 550 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: О. Головков (Северодонецьк), О. Сидорук (Конотоп), А. Дудчик (Чернігів).

Делегат ФФУ: Б. Потапчук (Миколаїв).

Полтава: Скибенко, Трефіловський, Бичков, Подробаха,

33 ТУР

20 червня — п'ятниця

Металург-2 — Шахтар — 1:2

Олком — Кремін — 1:1

Хімік — Олімпік Д — 1:2

Явір — Газовик-ХГВ — +:-

ФК Полтава — Шахтар-3 — 2:3

Арсенал — Гірик — 0:0

Титан Д — Титан А — 1:3

Гірик-Спорт — Іллічівець-2 — 4:0

Комунальник — Олімпік К — 4:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Комунальник	33	21	7	5	51-26	70
2. Титан А	33	21	5	7	70-39	68
3. Арсенал	33	20	8	5	59-20	68
4. Хімік	33	20	6	7	50-27	66
5. Шахтар	33	19	6	8	44-26	63
6. Олімпік Д	33	18	6	9	63-41	60
7. Шахтар-3	33	15	8	10	57-47	53
8. Кремін	33	14	8	11	48-42	50
9. Олком	33	14	7	12	37-32	49
10. Іллічівець-2	33	12	8	13	43-57	44
11. ФК Полтава	33	10	10	13	36-51	40
12. Титан Д	33	11	6	16	42-50	39

Єфімов, Григоренко (Алієв, 72), Кравчук, Ткаченко (Глушковський, 80), Чарковський, Мельниченко (Гордун, 75), Третяк. Тренер: Олександр Омельчук.

Донецьк: Купальний, Вознюк, Бєлий, Максименко, Клименко, Кошка, Шипко (Драченко, 88), Свиридов (Причиненко, 70), Шаврин (Михальов, 60), Насибулін (Гориславський, 90), Піднебенний. Запасні: Лукач, Русан. Тренер: Ігор Леонів.

Голи: Піднебенний (28, 88, з пенальті), Максименко (31, у свої ворота), Гордун (76), Вознюк (78).

Попередження: Кравчук (5), Максименко (17), Свиридов (23),

13. Явір	33	10	7	16	36-59	37
14. Гірик	33	9	9	15	41-49	36
15. Гірик-Спорт	33	9	7	17	38-55	34
16. Металург-2	33	7	4	22	33-65	25
17. Олімпік К	33	5	7	21	30-65	22
18. Газовик-ХГВ	33	1	3	20	14-41	6

У наступному турі, 27 червня — п'ятниця, зустрічаються

Іллічівець-2 — Комунальник

Титан А — Гірик-Спорт

Гірик — Титан Д

Шахтар-3 — Арсенал

Газовик-ХГВ — ФК Полтава

Олімпік Д — Явір

Кремін — Хімік

Шахтар — Олком

Олімпік К — Металург-2

НАЙВЛУЧНІШІ

Юрій Кудинів (“Комунальник”) 17 19(7)
Віктор Ареф’єв (“Олімпік Д”) 19 18(3)
Євгеній Арбузов (“Титан А”) 16 18(4)
Роман Локтіонов (“Кремін”) 17 18(1)
Сергій Чудак (“Титан А”) 17 17(6)
Роман Довжик (“Хімік”) 19 17(2)

Микола ГИСЬ з Донецька

“Титан” Д — “Титан” А — 1:3 (0:2).

20 червня. 18.00. Стадіон “Смолянська”. 100 глядачів. 26 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: А. Кузьмін (Миколаїв), В. Володін, І. Пасхал (обидва — Херсон).

Делегат ФФУ: Л. Ситирій (Київ). Донецьк: Чернєєв, Барановський, Квірквія, Александров,

Сергій Івлєв (“Арсенал”) 21 14(2)
Сергій Рибалка (“Арсенал”) 20 13(6)
Олег Гуліватий (“Титан” Д) 16 12(3)
Сергій Алаєв (“Гірик-Спорт”) 11 10
Кирило Дорошенко (“Шахтар-3”) 13 10(2)

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Олександр Обрєвко (“Кремін”)
Артем Барановський (“Титан” Д)
Сергій Басов (“Титан” Д)
Ігор Діденко (“Олімпік К”)
Олександр Уланов (“Олімпік Д”)
Артем Путицев (“Газовик-ХГВ”)
Джимішер Гіоргобіані (“Іллічівець-2”)
Максим Максименко (“Шахтар-3”)
Вадим Шаврин (“Шахтар-3”)
Арсентій Пелюшенко (“Металург-2”)
Олег Лучкевич (“Металург-2”)
Денис Череватенко (“Гірик-Спорт”)
Валерій Панченко (“Олком”)
Віталій Бугайов (“Олком”)
Іван Марченко (“Титан” А)
Антон Козлов (“Титан” А)
Олег Кравчук (“ФК Полтава”)

Шубін (Охмат, 39), Бородавка, Перепелиця, (Погодін, 18), Малуґа (Феденков, 76), Скидан, Гуліватий, Кононенко (Федоров, 55). Запасні: Приходько. Тренер: Євген Король.

Армянськ: Кошелев, Перестяк (Масалов, 19, Пукась, 68), Крюков, Марченко (Кретов, 81), Сичов, Бережний (Кирпичев, 60), Семеренко, Арбузов, Столярчук, Мухамадєєв, Климентовський. Запасні: Бобров, Чудак, Хоменко. Тренер: Сергій Шевченко.

Голи: Мухамадєєв (3), Арбузов (26, 76, з пенальті), Гуліватий (55).

Попередження: Семеренко

(9), Барановський (16), Марченко (25), Квірквія (31), Бородавка (76), Охмат (82).

Чесна гра: 7,3 — 7,8.

Наприкінці сезону в обіймі у Євгена Короля практично не залишилося гравців. Особливо в лінії оборони. Навіть у протоколі матчу виявилися вакантними два рядки. І цей факт вельми сумно позначився на результаті звітної гри. Захворіли Соколовський і Кармелюк, відбував дискваліфікацію Басов, завершилася оренда у Листопада і Дорошенка. Та, чесно кажучи, форма тих, хто цього разу одягнув футболки з логотипом “Тойоти”, була далека від оптимальної. Тому не від хорошого життя вже на 18-й хвилині матчу довелося виходити на поле граючому тренеру Сергію Погодіну. Претендент на рекорд футбольного довгожителів вступив у гру, коли його команда програвала — 0:1 і істотно підсилив середину поля. Правда, вийшов Сергій Анатолійович після вельми драматичних подій. Але про все по порядку.

У дебюті матчу гостям вдавсь фланговий прохід. Перепелиця з Барановським не встигали за переміщеннями армянців. У результаті послідувала скидка в центр штрафного майданчика, і Мухамадєєв відкрив рахунок. Упродовж п'яти хвилин гості ще, як мінімум, тричі могли забити. Але Чернєєв на останньому рубежі діяв бездоганно. А на 16-й хвилині зустрічі трапилася трагедія, яка позначилася на подальшому ході поєдинку. Неподалік від центру поля на м'яч різко пішли армянець Андрій Перестяк і донецчанин Артем Барановський. Верткий півзахисник кримчани виявився раніше біля м'яча і прикрив його ко-

БОРИС ПЕВІН

із Красноперекопська
“Хімік” — “Олімпік” Д — 1:2 (1:0).
20 червня. 18.00. Стадіон “Хімік”. 500 глядачів. 18 градусів. Оцінка поля — 3.
Судді: О. Павлюк (Київ), О. Паращенко (Суми), А. Литвин (Київ).
Делегат ФФУ: В. Курганов (Кіровоград).

рпусом, а ось донецчанин до шкіряного не встиг, але не встиг і прибрати ногу. У результаті удар бечією прийшовся в область печінки. Над полем пролунав страшний крик. На біговій доріжці з’явилася карета “швидкої допомоги”. Гра була зупинена. Футболіста відвезли в лікарню, де потім йому була зроблена операція по видаленню селазинки.

Після цього гра придбала різкий і невинуватий жорсткий характер. Гості, намагаючись помститися за товариша, стали частіше бити по ногах. Було багато порушень в центрі поля. До честі арбітра, запал агресії він зумів пригасити. Ось тут і виїшов замість Перепелиці, який програв в центрі все, що можна, Погодін. Хоча можна було б замінити і Барановського — до кінця матчу він так і не відійшов від того, що сталося, і діяв, як у тумані. Але, на жаль, як вже було сказано, оборонців на лавці запасних у Євгена Короля не виявилось, як і не виявилось більш-менш підготовленого до гри “лімітника” (Барановський, як відомо, 1990-го року народження). На 26-й хвилині в точності повторилася дебютна комбінація кримських “титанів”. Лише на ударній позиції опинився капітан гостей — Євген Арбузов і подвоїв результат.

Після перерви характер гри корінним чином змінився. Господарі стали частіше атакувати. Погодін довгими передачами виводив на ударну позицію форвардів, але ті втрачали моменти. Гості, втім, відповідали взаємністю. Масалов, метрів з 12-и, пробив і влучив у Чернеєва. А коли Влад відбив м’яч перед собою, то Бережному не вистачило влучності на добиванні. На десятій хвилині другого тайму донецчани провели показову комбінацію, і фланговий прохід Охмата завершився навісом в район одинадцятиметрової позначки. Гуліватий зіграв на випередження, високо вистрибнув і забив “а ля Баллак у ворота португальців”. З’явилася надія на те, що гру можна буде врятувати. Втім, недовго музика грала — недовго Гуля у героях ходив. Через двадцять хвилин форвард господарів заповів свій же прохід і, замість того, щоб самому пробити або вивести на ударну позицію когось з партнерів, віддав м’яч уперед поля в ноги Сичову.

Пішла “оборотка”, Бородавка борюва до кінця в центральному колі — у відчайдушному підкаті потягнув м’яч і закричав від болю... “Вибий м’яч!” — закричали гравці обох команд. Та ба. Поки донецчани сподівалися на “фейр-плей” і застигли на своїх позиціях, гості учотирьох увірвалися в штрафний майданчик. Ось тут і стався “етюд Козаченка” у виконанні капітана гостей. Свого часу у складі лєнінградського “Зеніта” грав Володимир Козаченко. Коли лєнінградці в перший і останній раз стали чемпіонами Радянського Союзу, то лєвову частку м’ячів вони забивали з пенальті. І пенальті призначали за знос саме цього форварда. Він відомий тим, що після тренувань надовго залишався на полі, але замість відпрацювання ударів з різних позицій, займався тим, що на швидкості вривався в штрафний майданчик, а потім сам себе за ноги чіпляв і падав.

Так зробив і Арбузов. Суддя на цей трюк “купився” і показав на позначку. А потім Євген забив пенальті і поховав інтригу в матчі. Перед самим свистком капітан гостей міг і хет-трик оформити і в гонці бомбардира на перше місце вийти. Столярчук метрів з десяти сильно пробив, Чернеєв на удар зреагував і відбив м’яч убік. Тут як тут опинився Арбузов. Але з відстані в один метр з нульового кута він влучив у стійку.

Красноперекопськ: Бобко, Луценко, Кузнецов, Калинин, Камерцель, П. Ротань (Рябцев, 60), Леонов (Андріанов, 56, Блудов, 86), Прошенко (Кальченко, 70), Шахов, Кривов’язий (Качан, 53), Довжик. Запасні: Замковий, Ермак. Тренер: Олександр Белозерський.

Донецьк: Пуговкін, Ісмаїлов, (Хомченівський, 46), Чех, Некрасов, Змієвський, Воскобойник (Валєєв, 60), Санжар (Сикунський, 90), Уланов, Хомутов (Вицко, 82), Логвинов (Головченко, 64), Ареф’єв, Левченко, Тарнов. Тренер: Ігор Петров.

Голи: Довжик (33, з пенальті), Санжар (75), Головченко (88).
Попередження: Камерцель (28), Некрасов (31), Леонов (45+2), Уланов (45+2), Луценко (56), Санжар (56).
Чесна гра: 8,0 — 7,1.

Важко повірити, що “Хімік”, який набрав хід у весняній частині чемпіонату і ще тур назад реально претендував на підвищення в класі, поступився в домашньому матчі “Олімпіку”, що знаходився на дистанції в дев’ять очок. Та й хід поєдинку ніяк не віщував фіаско підопічним Олександром Белозерським. Уже в дебюті матчу Леонов із Шаховим змарнували кілька хороших моментів і не змогли перервати воротаря гостей Пуговкіна. Правда, і голкіперу “Хіміка” Бобку нудьгувати не доводилося. У одному з епізодів лише його смілива гра врятувала господарів після проходу Ареф’єва. Небезпеку несли і стандарти у виконанні Санжара. Відкритий був рахунок досить несподівано. Після удару Леонова м’яч влучив у руку захисника гостей, і безперечний пенальті чітко реалізував Довжик. Проте футболісти “Олімпіка” не знітилися і продовжили гостро контратакувати.

Уже на старті другої половини зустрічі Логвинов змарнував прекрасний шанс зрівняти рахунок. Відчувши недобре, наставник “Хіміка” провів перестановки в складі і замінив Кривов’язого і Леонова, проте розвинути успіх своєї команди ні Рябцев, ні Андріанов так і не змогли. А ось суперники реалізували свої шанси на всі сто відсотків. Спочатку Санжар скористався навісом з флангу і буквально розстріляв ворота “Хіміка”. А коли вже глядачі змирилися зі втратою двох очок і стали посуватися на вихід, Головченко змусив ахнути весь стадіон і забив вирішальний м’яч. Після закінчення зустрічі почесний президент “Хіміка” Сергій Куницин не приховував розчарування, але при цьому дав шанс гравцям реабілітуватися і поставив чітке завдання — виграти один з комплектів медалей. А зараз для цього треба не тільки перемогти в останньому матчі в Кременчуці, але і сподіватися на осічку суперників. Завдання складне, але з ряду тих, що можна виконати.

ХАРКІВ
“Арсенал” — “Гірник” — 0:0.
21 червня. 18.00. Стадіон “Арсенал-Баварія”. 2 000 глядачів. 26 градусів. Оцінка поля — 5.
Судді: С. Приступа (Київ), А. Барановський (Бордянка), Р. Марченко (Чернігів).
Делегат ФФУ: М. Хапченков (Донецьк).
Харків: Зарубін, Приземлін, Шатило, Борзенко, Степанчук (Соколянський, 69), Сумцов, Лещенко (Абдулмеджидов, 63), Рибалка, Батусов (Шульга, 74), Волга (Будник, 68), Івлєв (Мар-

ченко, 77). Тренер: Сергій Кандауров.
Кривий Ріг: Гурин, Гвоздевич, Воробйов, Козак, Федоров, Савин, Бондар, Чепраков, Пашковський (Цимбал, 85), Бездольний, Кириєнко (Басараб, 57). Тренер: Вячеслав Бакланов.
Попередження: Чепраков (12), Сумцов (15), Воробйов (49), Пашковський (85), Гвоздевич (90+5).
Чесна гра: 8,3 — 6,3.

Важко сказати, що відбулося того вечора на стадіоні “Арсенал-Баварія”. Маючи прекрасний шанс впритул наблизитися до заповітної мрії, “Арсенал” не зміг виграти у скромного “Гірника” і знову поступився першою сходинкою турнірної таблиці. Криворізький клуб вважається для “червоно-білих” одним із незручних суперників. Проте багато хто вважав, що “Арсенал” доб’ється легкої перемоги. Приводився аргумент відсутності кадрових проблем і факт безпрограшної серії, яка налічувала десять поєдинків. Тепер одинадцять, але від того харків’янам не легше.

Почавши зустріч в досить невисокому темпі, “Арсенал”, як інформує прес-служба харківського клубу, поступово оволодів ініціативою і взявся до рішучих дій. Як завжди активно на лівому фланзі діяв Дмитро Батусов. Раз-по-раз потужно здав леку “стріляв” Віталій Сумцов. Кілька разів воротар “Гірника” загрожував Євгену Волгу. Впоратися з технічними і мобільними арсенальцями гості могли не завжди, тому на підступах до штрафного майданчика часто фолили. Щоб перерахувати всі небезпечні штрафні, на які “червоно-білі” отримали право, не вистачить пальців обох рук. А скільки було кутових, але все марно. Всі верхові подачі в штрафну зону завершувалися або упевненою грою голкіпера на виході, або винесенням м’яча захисниками “Гірника”. “Арсеналу” потрібна була гостра комбінація, гострий пас. Від команди чекали нестандартних дій, бо прямолінійна оборона “Гірника” якраз і виїжджала деколи за рахунок шаблонності “Арсеналу”.

Сам “Гірник” в першому таймі на чужу половину перебирався рідко. Але одного разу контратака гостей ледве не завершилася голом. Після сумбурних і хаотичних дій обох команд в штрафному майданчику “Арсеналу” Чепраков розстрілював ворота метрів з семи. Здавалося, від гола харків’ян вже ніщо не врятує, але в останню секунду м’яч з лінії порожніх воріт головою вибив Олег Шатило. Кінцівка тайму запам’яталася двома падіннями в штрафній арсенальців. На газоні опинилися Рибалка і Степанчук — обидва сигналізували арбітрові про порушення правил, але київський рефері слухати їх не став і про пенальті попросив забути. Однозначно сказати про правомірність рішення судді сказати складно, моменти були достатньо спірні. Якщо і було щось, хай це залишиться на совісті самого Приступи.

У перерві сумніви щодо благополучного для “Арсеналу” результату були невеликі. Просто не вірилося, що “Гірник” все-таки вистоїть і збереже ворота в недоторканності.

Тим часом “Арсенал” почав другий тайм. Моментальні облоги воріт “Гірника” не було. Рваний темп і посередні швидкості в чомусь навіть здивували. Але справжнього штурму “Гірник” не уникнув. Хвилини приблизно з 60-ї, “Арсенал” закрутив біля воріт гостей таку карусель, що глядачі спокійно сидіти на трибунах не могли. Колосальна напруга, емоції просто захльостували. Ось він — час пік. Не в Северодонецьку, не в Армянську, а тут — сьогодні і зараз. “Арсенал” зробив велику кількість кутових, закидав штрафний майданчик “Гірника” численними подачами, а гола все не було.

Окрема тема для розмови — воротар “Гірника” Роман Гурин. У другому таймі він став справжнім героєм свого клубу. Два суперсєйва подарували його команді один пункт і, швидше за все, хороші преміальні з боку третіх осіб. Одного разу він парировав м’яч після удару головою Борзенка впритул. Як Гурин встиг зреагувати і витягнувся в струнку, аж дивно. Потім жертвою Гурина став Абдулмеджидов, який вийшов на заміну. Артем накрутив кілька захисників, увійшов до штрафної і з хорошої позиції потужним ударом спрямував м’яч під переміну — але і тут Гурин зіграв просто фантастично.

Наприкінці другого тайму київський арбітр, з незрозумілих причин, не вилучив Чепракова, який уже мав попередження. Футболіст “Гірника” тричі дуже грубо фолив проти гравців “Арсеналу”, але жодного разу не отримав навіть усного зауваження.

Компенсований час продовжувався вісім хвилин. У штрафній “Гірника” раз-по-раз виникали “пожежі”. Це вже справжня купа мала: удар, рикошет, знову удар. Здавалося, м’ячу вже нікуди діватися, проте в сітку він влітати наполегливо не хотів. Напевно, навіть вищі сили були проти перемоги “Арсеналу”. На останній кутовий вперед пішов навіть Зарубін. Руслан зумів виграти боротьбу на “другому поверсі”, але все було марно.

ВОЛОДИМИР НЕЛЮБА

з Комсомольська
“Гірник-Спорт” — “Іллічівець-2” — 4:0 (2:0). 20 червня. 18.00. Стадіон “Юність”. 200 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: І. Токаренко (Миколаїв), Є. Петраков, М. Кривонос (обидва — Київ).
Делегат ФФУ: В. Засуха (Волжск).

Комсомольськ: Колєда (Іванов, 88), Чайка, Скоробрєх, Стецько, Кир’янов (Охрименко, 75), Ромась, Агафонов (Ольшницький, 55), Шалак (Русанцев, 85), Малиночка (Кравченко, 46), Алаєв, Молодожон (Продченко, 87). Тренер: Олег Ратій.

Маріуполь: Старушенко, Ковальов, Анісімов, Нєлін (Томін, 61), Гіоргобіані, Швєць, Кєчєджі, Чахотін (Радіонов, 70), Іванов (Ковалєнко, 46), Отрок (Тропін, 55), Мєльчєнко. Запасні: Тарасєвич. Тренер: Юрій Керман.

Голи: Ромась (20), Молодожон (44), Алаєв (66, 74).
Попередження: Гіоргобіані (7), Стєцько (41), Анісімов (43), Агафонов (48), Томін (73), Ольшницький (85).
Чєсна гра: 8,8 — 7,0.

МЕЛІТОПОЛЬ

“Олком” — “Кремєнь” — 1:1 (0:1).
20 червня. 18.00. Стадіон “Спартак” імені О. Олєксєнка. 3 000 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: А. Лисаківський (Одеса), О. Омєльчєнко (Слов’янськ), О. Кацюк (Донецьк).
Делегат ФФУ: Ю. Авдєєнко (Луганськ).

Мєлітопіль: Попєрєжай, Луцєнко (Полянський, 80), Дудчєнко, Ковалєнко, Пономарєнко, Яковєнко, Бугайов (Харакін, 75), Панчєнко (Савчєнко, 46), Корольков, Сивашчєнко, Макаров. Запасні: Мєльчєнко, Маслов, Гафіатуллін, Рилєв. Тренер: Іван Марушчак.

Кремєнчук: Чумак, Винник, Дичко, Обрєвко, Гришанович (Слива, 50), Слїпчєнко, Тимчєнко, Апришко, Гришин (Волосин, 90), Сутула, Кунєв (Карпушєв, 86). Тренер: Сергій Свистун.

Голи: Апришко (22), Яковєнко (82).
Попєрєдження: Панчєнко (44), Обрєвко (57), Бугайов (64), Ковалєнко (66).
Чєсна гра: 7,8 — 8,3.

ЄВГЕН ЄВГЕНЬЄВ

із Северодонецька
“Комунальник” — “Олімпік” К — 4:1 (2:1).

20 червня. 18.00. Стадіон “Енергетик”. 400 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: О. Іванов (Макіївка), Д. Шалічев, А. Шалавін (обидва — Симферополь).

Делегат ФФУ: В. Борис (Севастополь).

Луганськ: Мєльничук (Поліщук, 46), Осьмачко-к, Ковган (Сивуха, 79), Хлапонін (Ямполь, 46), Пархоменко, Чєрєдичєнко (Вовк, 46), Рачибє, Гарашчєнков (Павлюк, 63), О. Ротань, Продан (С. Гусєйнов, 82), Кудинєв (Шєєнко, 75). Тренер: Юрій Малигін.

Кіровоград: Карпов (Травкін, 87), Дідєнко, Рудєнко, Шєвєльєв (Ворвихвост, 70, Сідєнко, 85), Стрєльцов-к, Король (Добролєжа, 42), Андрієнко, Маткєвич, Волчихін (Корольєв, 64, Кєрєсьєк, 87), Соколовський (Підопригора, 71), Кочура. Тренер: Юрій Кєвліч.

Голи: Кудинєв (12, 27), Продан (70), Сивуха (82).

Попєрєдження: Дідєнко (34), Рудєнко (64), Стрєльцов (68).

Чєсна гра: 8,3 — 6,3.

Перемога над кіровоградським “Олімпіком” дозволила луганській команді вперше нинішнього сезону очолити турнірну таблицю групи “Б”, та до того ж, як одноосібний лідер. Цього разу команді “Комунальник” протистояв колектив, складений з молодих вихованців дитячо-юнацького футболу Кіровограда. Не дивлячись на юний вік, команда гостей продемонструвала досить пристойну гру, чим і заслужила схвальні відгуки з боку вболівальників, але вирішальним чинником в грі став клас команди, очолюваної Юрієм Малигіним.

Господарі поля гру почали рішуче і вже на 3-й хвилині Ігор Продан потурбував голкіпера гостей Сергія Карпова, який зміг відбити м’яч. Незабаром Юрій Кудинєв зробив вивірену передачу в район лінії штрафного майданчика на вільного Олєксія Ротаня, але удар прийняла на себе стійка воріт. А на 11-й хвилині рахунок у грі було відкрито. Дмитро Пархоменко вивів сам на сам з воротарем гостей Юрія Кудинєва, який був точний. Після забитого м’яча луганська команда не стала скидати оберт, а гості прагнули грати переважно на контратаках. Другий гол був ідентичний першому. Таж зв’язка виконавців Пархоменко — Кудинєв, і рахунок в грі став 2:0. Зробивши дубль в цій грі, Юрій Кудинєв довів свій реєстр бомбардира до 19-ти забитих м’ячів за сезон і у нього є хороший шанс стати переможцем в суперечці бомбардирів групи “Б”. Через п’ять хвилин підопічним Юрієм Кєвлічєм вдолєся відіграти один м’яч. Олєксєндр Кочура реалізував одинадцятиметровий удар, призначений за фол проти Віталія Соколовського в межах штрафного майданчика капітаном луганців Олєксєндром Осьмачком. Забивши м’яч, команда гостей стала активніше загрожувати воротам суперника. Для цього у них було кілька відповідних моментів, але особливої гостроти вони не несли. Друге від гола команду гостей врятувала поперечина воріт.

У другому таймі характер гри не змінився. Підопічні Юрія Малигіна змогли відіграти свою перевагу у два забиті м’ячі. Авторами забитих м’ячів стали Ігор Продан, який реалізував стандартне положення, і Олєг Сивуха.

Тєпєр, щєб отримати єдину путівку в першу лігу, команді “Комунальник” потрібно зробити лише один крок. Для цього луганській команді потрібно добитися перемоги в матчі останнього туру проти резервної команди маріупольського “Іллічівця”.

М'яч у спірницьі

УКРАЇНКИ ПЕРЕМАГАЮТЬ ЛІДЕРА

У неділю, 22 червня, на чернігівському стадіоні імені Юрія Гагаріна збірна України в рамках відбірного турніру до Євро-2009 здобула перемогу над командою Данії. Саме у суперечці цих суперників вирішуватиметься доля першого місця у 5-й групі.

Перший гострий момент у матчі створили гості. Апанашенко втратила м'яч на половині поля суперниць і данки миттєво провели контратаку. Після навісної передачі з флангу, українські захисниці не впорались із найкращим форвардом збірної Данії Меретою Педерсен, яка перша опинилася на м'ячі та нанесла потужний удар. Господарок врятувала лише поперечина воріт.

З відповіддю українки не забарилася. Швидка комбінація українок завершилась точним пасом Людмили Пекур у розріз між захисниками на Дарину Апанашенко. Форвард першим дотиком прийняла м'яч, а другим відправила його повз Хейді Йохансен — 1:0. Після гола, господарки стали діяти впевненіше, перехопили ініціативу та намагалися закріпити свою перевагу. Чудовий шанс збільшити рахунок втратила Пекур, яка обіграла кількох захисників та пробила поза межі штрафного майданчика — поперечина врятувала збірну Данії від другого гола. Проте наприкінці першого тайму невтомна 34-річна Педерсен ледве не скористалася позиційною помилкою захисту українок, але пробила прямісінько у руки голкіпера.

Після перерви збірна України продовжувала тиснути на воро-

та Йохансен, але брак часу в завершальній стадії заважав нанести влучні удари по воротах збірної Данії. Тотальний пресинг українок не дозволяв гостям, які захищалися великими силами, володіти м'ячем та проводити гострі атаки. Однак із середини тайму підопічні Кенетта Хейнер-Мюллера спромогли змінити хід поєдинку та притиснути господарок до власних воріт. Данки організували штурм воріт Баранової, але контрвипади

у виконанні підопічних Анатолія Куцева створювали багато клопоту голкіперу та захисницям суперниць. Чергову нагоду відзначитись втратила Людмила Пекур, у якій після передачі Наталії Зінченко не вдався удар. А потужному удару самої Зінченко метрів із 40 бракувало точності.

Наприкінці матчу наставник данок провів заміни на посилення атакуювальних дій команди. І вже у доданий час до основного

(до речі, рефері додав 5 хвилин), скандинавки мали нагоду зрівняти рахунок. Потужний удар Расмуссен Йоханні зі штрафного прийшовся в поперечину воріт, а у скупченні гравців Юлія Ващенко вибила м'яч подалі від небезпечної зони. Після цього українки змогли збити атакуювальний темп данок та зберегти переможний рахунок. Відтак, українки залишилися єдиною збіркою у групі, яка не знала гіркоти поразок.

Нагадаємо, що, у разі рівної кількості набраних очок, усе залежатиме від результатів очних побачень лідерів. За регламентом, до фінальної частини Євро-2009, яка пройде у Фінляндії з 23 серпня по 10 вересня, автоматично потраплять переможці кожної з шести груп, тоді як другі та чотири найкращі треті команди зіграють у жовтневих стикових зустрічах плей-офф. Окрім господарок фіналу, право змагатися у вирішальній стадії вже виборола Німеччина. Вільними залишаються 10 путівок.

Україна — Данія — 1:0.

Україна: Баранова, Мазуренко, Чорна, Котік, Пекур, Ходирева, Дятел (Васильюк, 77), Зінченко (Сухорукова, 90), Ващенко, Лішафай, Апанашенко.

Данія: Йохансен, Ольсен, Петерсен, Юрнтофт, Хансен, Пааске-Соренсен (Нільсен, 79), Мадсен (Йенсен, 46), Санд Андерсен, М.Педерсен (К.Педерсен, 85), Расмуссен, Дітте.

Гол: Апанашенко (28).

Попередження: Ходирева (90).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Україна	6	6	0	0	14-1	18
2. Данія	7	6	0	1	22-5	18
3. Шотландія	7	2	1	4	9-7	7
4. Словаччина	7	2	0	5	5-23	6
5. Португалія	7	0	1	6	3-17	1

27 вересня

Україна — Португалія

28 вересня

Шотландія — Словаччина

1 жовтня

Данія — Україна

ДЮФЛУ

КОСТОПІЛЬ — ПОЗА КОНКУРЕНЦІЄЮ

У п'ятницю, 20 червня, відбулися вирішальні поєдинки чемпіонату Дитячо-юнацької футбольної ліги України за участю команд першого дивізіону, складених з гравців 1993 року народження (U-15). У фінальному двобої "Штурм" (Костопіль) у серії післяматчевих пенальті переграв суперників із нікопольського "Електрометалурга-НЗФ". У поєдинку за третє місце житомирське "Полісся", також у серії пенальті, здобуло перемогу над "Олімпіком" (Іллічівськ).

У зустрічі за перше місце, яка проходила на зустрічних курсах, захисники обох команд, максимально уважно зігравши в обороні, не дали жодного шансу нападникам суперників відзначитись забитими м'ячами. Надійно грали і голкіпери, які вдало взаємодіяли із оборонцями. Отже, завершивши основний час матчу з "сухим" рахунком, команди визначали переможця першості у серії післяматчевих пенальті.

А ось у серії 11-метрових ударів саме гравці "Штурму" витягли щасливий квиток — 5:3. Справжнім героєм для колективу із Костополя став їхній воротар Віталій Краска, який парирував два удари суперників та приніс перемогу команді у цьому двобої, а отже, й загалом у турнірі, в якому взяло участь 80 колективів з усієї країни.

Третю сходинку посіли юні представники Житомирщини, які переграла іллічівський "Олімпік". Як і у вирішальному поєдинку, основний час "малого фіналу" завершився з рахунком 0:0, і долю бронзових нагород команди визначали у серії пенальті. І знову вдала гра голкіпера виявилася головною складовою перемоги однієї з команд. Воротар "Полісся" Олег Путник відбив три удари суперників, а його колега з "Олімпіка" впорався лише з одним. Остаточний рахунок — 4:2 на користь житомирців. До речі, надійна гра Путника не залишилась без уваги — голкіпер був визнаний організаторами найкращим у своєму амплуа на фінальній стадії змагань.

Андрій ЗАЙЦЕВ.

Англія

АБРАМОВИЧ ХОЧЕ БАЧИТИ АРШАВІНА В "ЧЕЛСІ"

Головний тренер "Тоттенгема" Хуанде Рамос має намір придбати нападника "Валенсії" і збірної Іспанії Давида Вілью, за якого клуб ладен заплатити 20 млн. фунтів, повідомляє Daily Telegraph.

Лондонський "Арсенал" готовий розлучитися з нападником Еммануелем Адебайором, отримавши компенсацію в розмірі 25 млн. фунтів. При цьому 24-річний тоголезець погоджується покинути Туманний Альбійон лише в тому випадку, якщо його новою командою стане італійський "Мілан". За повідомленнями Tuttosport, у середині тижня керівники обох клубів зустрінуться з футболістом, щоб обговорити деталі переходу. Нагадаємо, що в послугах форварда також зацікавлена "Барселона", яка запропонувала за футболіста 24 млн. фунтів.

Власник "Челсі" Роман Абрамович має намір накласти вето на придбання новим головним тренером команди Луїсом Феліпе Сколарі півзахисника збірної Португалії Деку. Причиною цього стало бажання російського мільярдера бачити у складі своєї команди нападника "Зеніта" Андрія Аршавіна. Як повідомляє Daily Star, Абрамович уже повідомив Ско-

ларі про намір запросити в команду одного з кращих гравців Євро-2008. За інформацією видання, "Челсі" готовий заплатити за трансфер Аршавіна 20 млн. фунтів.

Як повідомляє News of the World, "Манчестер Юнайтед" ризикує втратити Карлоса Тевеса, якщо до кінця року не запропонує йому постійний контракт. Аргентинець повідомив близьких друзів, що розчарований тим, що не спостерігає прогресу в тому, щоб перетворити його дворіч-

ний договір оренди на постійну угоду з клубом. "Карлос — у скрутному становищі. Йому подобається в "Юнайтед", але він не може допустити, щоб такий стан речей продовжувався дуже довго. Якщо клуб щось не запропонує йому до кінця року, він розглядатиме інші варіанти, оскільки його майбутнє буде невизначе-

ке до футболіста. Ситуація навколо витрат "Манчестера Юнайтед" — непроста. Власники клубу Глейзери вже змушені заплатити майже 3 мільйони фунтів відповідно до зобов'язань по трансферах Нані, Андерсона і Харгривза, яких при-

дбали минулого літа. Вони також зобов'язалися виділити Фергюсону 20 мільйонів фунтів на підсилення складу в нинішнє міжсезоння, і бюджет поки не дозволяє укласти постійний контракт з Тевесом. "Юнайтед" витратив 10 мільйонів фунтів на договір про дворічну оренду Тевеса, тепер їм буде необхідно знайти ще 20 мільйонів для підписання з ним постійної угоди.

— повідомило джерело, близь-

Росія

ХІМІЯ ВІД «ХІМОК»

Найактивнішим на трансферному ринку у літнє міжсезоння в Росії діють підмосковні "Хімки". На минулому тижні ряди одного з аутсайдерів прем'єрліги поповнили аж п'ятеро футболістів.

Спочатку було підписано трирічний контракт з оборонцем московського "Спартака" Флоріном Шоавою, який встиг пограти на правах оренди більше року в "Крильях Советов". А ще через день, але вже в оренду (до кінця року), "Хімки" взяли трьох спартаківців — Рената Сабитова, Олега Дінєєва та Федора Кудряшова. Ну і на завершення підписали форварда раменського "Сатурна" Мартіна Якубка.

Позбувшись "Хімки" лише одного свого виконавця — 31-річний серб Мiodраг Йованович перейшов до "Кубані". Така активність свідчить про серйозні наміри підмосковної команди на збереження прописки в еліті.

"Крилья Советов" ведуть переговори про придбання у німецького "Нюрнберга" 35-річного нападника збірної Чехії Яна Коллера. Як відомо, "Нюрнбергу" вилетів цього року з бундеслиги, а сам Коллер говорив про те, що не має наміру грати в другому дивізіоні і розраховує на гідну пропозицію від іншого клубу. Якщо цього не станеться, Коллер

може завершити кар'єру. У збірній Чехії, принаймні, він грати більше не буде.

За неофіційними даними, вартість найвищого гравця Євро-2008 (202 см) складає 2 млн. євро.

Варто нагадати, що "крилаті" вели переговори про перехід 29-річного форварда київського "Динамо" Максима Шацького, але безрезультатно.

Резервний нападник збірної Росії на Євро-2008 Роман Адамов переїздить до Казані. Сума трансферу складала більше 4 мільйонів євро. Нагадаємо, що форвард ставав найкращим бомбардиром чемпіонату Росії-2007 (разом з Романом Павлюченком, обидва забили по 14 м'ячів).

Нападник ФК "Москва" Ектор Бракамонтє може продовжити кар'єру в іншому клубі. 30-річний аргентинець не порозумівся з головним тренером "городян" Олемом Блохіним і, ймовірно, залишить "Москву". У Бракамонтє є вигідна, у фінансовому плані, пропозиція від "Кубані". До речі, ані Бракамонтє, ані Пабло Баррієнтос не приїхали на збір "городян" до Австрії. Крім того, Блохін підтвердив зацікавленість оборонцем збірної Швеції Міхаелем Дорсінім. За словами тренера, все вже вирішено: після Євро Дорсін перебереться в табір "городян".

Франція

ПАУЛЕТА ЗАВЕРШИВ КАР'ЄРУ

Колишній нападник португальської збірної і ПСЖ Педро Паулета оголосив про своє рішення завершити ігрову кар'єру: "Спочатку я мав намір продовжити виступи в наступному сезоні. Але зараз я не бачу сенсу так чинити: тільки екстраординарна пропозиція могла кардинально змінити мій вибір. Проте її не надійшло — тому я вирішив повісити бутси на цвях".

ПСЖ, за обопільної згоди, розірвав контракт із Крістіаном Родригесом. Уругвайський легіонер, який минулого сезону на правах оренди виступав за лісабонську "Бенфіку", вже уклав угоду з "Порту". Про деталі контракту не повідомляється.

Півзахисник "Ліона" і збірної Швеції Кім Кьольстрем зізнався, що хоче перейти до "Севільї", куди його сватають деякі іспанські ЗМІ.

"Я був зі збірою на Євро, тому поки не знаю, чи надходили "Ліону" пропозиції стосовно мене. Але я багато чув про інтерес з боку "Севільї". Це вели-

кий і перспективний клуб із хорошою інфраструктурою. Я б із задоволенням пограв в Іспанії, адже місцевий чемпіонат — найкращий у світі", — розповів Кьольстрем.

«ЦАР» МОСКОВСЬКИЙ

З чим у вас асоціюється ім'я Олександра Мостового? Я думаю, як і у багатьох інших — із «Сельтою». Мостовой залишився в історії футболу як лідер «Сельти», яка в нерівних умовах змагалася за чемпіонське звання з іспанськими грандами — «Барселеною» та «Реалом». І хоча команди з Віго жодного разу не вдалося зійти на іспанський трон, у багатьох шанувальників футболу залишилися приємні спогади про славетну провінційну команду. Чому спогади? Бо, мабуть, ще не скоро ми щось почуємо про «Сельту». Зараз «блакитні» боються в секунді, і якщо ніхто з мішком грошей не викупить «Сельту», з кожним роком ми будемо згадувати про славетну команду Мостового та Валерія Карпіна все рідше та рідше.

ДОТРЕНУВАВСЯ!

Розпочинав свою кар'єру Олександр Мостовой у московській «Червоній Пресні», куди його запросив тоді ще молодий тренер Романцев. Там він незабаром потрапив на замітку московському «Спартак», куди його запросив тренер-ветеран Бесков. І вже в 19-річному віці хлопець приміряв золоті медалі чемпіонату СРСР. За 5 сезонів він виріс з молодого гравця в лідера клубу, в одного з найкращих плеймейкерів країни. Але країна розвалювалася, а гравці поступово почали переїздити на Захід у пошуках кращого життя. Ось і Мостовой вирішив залишити «народну команду Росії», благо варіанти були.

Наприкінці 1991-го року він з'їздив до Леверкузена, сподобався керівництву місцевого «Байєра» і підписав попередній контракт. Здавалося, всі справи були залагоджені і він повернувся до Москви, де його знайшов Василь Кульков, який вже півроку разом з Юраном грав у португальській «Бенфіці». Мостового колишні спартаківці запросили в гості, і Олександр на кілька днів поїхав погостювати до товаришів у Лісабон. За компанію потренувався з Юраном та Кульковим, та так, що з ним захотіли укласти контракт.

Вибираючи між німецьким та португальським клубами, він зупинився на останньому, про що потім відверто шкодував. Спочатку Мостовой півроку чекав, поки його заявлять для участі в чемпіонаті країни. А коли його

ЛІФТЕР

Допоміг йому Пауло Барбоса, який підшукав варіант з французьким «Каном», який був тоді передостаннім в чемпіонаті. Олександр розумів, що це його шанс і або він його використує, або... Мостовой його використав, і за півсезону витягнув «Кан» в середину турнірної таблиці. У першому ж матчі проти «Мартіга» він забив два голи. Клуб здобув першу перемогу в чемпіонаті. Після закінчення сезону швейцарському тренеру «Кана» Жанделю надійшла пропозиція від «Страсбура» — середняка вищого дивізіону.

ОЛЕКСАНДР МОСТОВОЙ

День народження: 22 серпня 1968 р.

Місце народження: Московська область

Громадянство: Росія

Зріст: 179

Позиція: півоборонець

ну. Він і умовив Мостового перейти до «Страсбура».

Нова команда була сильнішою попередньої. Варто відзначити, що за неї виступав відомий Франк Созе (переможець Ліги чемпіонів у складі «Олімпіка»). Два сезони Мостовой відіграв в «Страсбурі» просто блискуче. Його постійно включали у символічні збірні за підсумками чемпіонату. Надходили і

ники скромної іспанської «Сельти». І саме їм вдалося домовитися з президентом «Страсбура».

Тоді «Страсбур» був сильніший, ніж «Сельта», яка була між примерою та сегундою. Команді з Віго навіть дали прізвисько — «ліфт». У сезоні-95/96 «блакитні» посіли 11-е місце.

Під час підписання контракту Мостового хотіли обдурити, принесли на підписання угоду з іншими цифрами, але Мостовой її не підписав. Врешті-решт, компроміс знайшли. У новому клубі йому не сподобалося. Партнери частенько його не розуміли, а в матчі проти «Спортинга» він пішов з поля, не дочекавшись завершення матчу, — вся Іспанія обговорювала цю витівку Олександра упродовж тижня.

СОЛЯНКА «БЕНФІЦІ»

Його оштрафували. У наступному сезоні в клуб прийшов тренер Ірурета, який привів із собою Карпіна, Макелеле, Джуровича. Вже тоді в клубі грали Ревіро, Мі-

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА

1990-2004 Росія 65 (13)

Учасник чемпіонату світу: 1994 р.

Учасник чемпіонатів Європи: 1996, 2004 рр.

Чемпіон Європи серед молодіжних команд: 1990 р.

Володар призу «Найкращому дебютантові» чемпіонату СРСР: 1987 р.

Чемпіон СРСР: 1987, 1989 рр.

Володар Кубка СРСР: 1992 р.

Володар Кубка Португалії: 1993 р.

Переможець Кубка Інтертото: 2000 р.

чел Сальгадо, Мазіньо та Хуан Санчес. З таким складом «Сельта» і почала штурмувати вершини примери. Уже в першому сезоні з Іруретою «блакитні» пробілися до єврокубків, а до Мостового прилипло прізвисько «Цар». Олександр фартило, йому вдавалося забивати лідерам — «Реалу» (2:1, 2 голи), «Валенсії» (1:0), «Барселоні» (3:1), «Депортіво» (2:1), «Мальорці» (2:1). Його фірмовим став гол, з лінії штрафної в протихід воротареві.

У сезоні-98/99 «Сельта» відсвяткувала перший успіх в Європі, дійшовши до 1/4 фіналу Кубка УЄФА, де поступилася французькому «Марселю». По ходу турніру вони, за допомогою Мостового, розібралися з англійськими «Астон Віллом» (3:1, 1 гол) та «Ліверпулем» (3:1, 1 гол). У чемпіонаті клуб ще не боровся за чемпіонське звання, але змагався за місце в Кубку УЄФА. Від Мостового знову діставалося грандам: «Барселона» (2:2, 1 гол), «Валенсія» (2:2, 1 гол), «Реал» (5:1, 1 гол). Ходили чутки про інтерес з боку клубів прем'єр-ліги, але «Сельта» тоді його не відпускала та й місто стало рідним для Олександра.

У сезоні-99/2000 Мостовому вдалося помститися своєму першому європейському клубу. У Кубку УЄФА «Сельта» розгромила португальську «Бенфіку» — 7:0, а Мостовой забив один з м'ячів. У середині сезону «Цар»

отримав травму і пропустив частину сезону, що не завадило Олександрові стати одним з найкращих асистентів примери з 9 голевиими передачами. Пішли чутки про зацікавленість команд з серії «А», де він міг опинитися ще в 91-му, коли його запрошувала «Фоджа» Коливанова та Шалімова. Найгучнішим «не переходом» став «Ювентус», якому потрібна була класична «десятка» через травму дель П'єро.

Наступний сезон міг стати найвдалішим у його кар'єрі. «Сельта» боролася за чемпіонство,

Карпін перейшов до «Реал Сосьєдад». Здавалося, «блакитних» неодмінно чекатиме регрес, проте нова тактика принесла результати — «Сельта» в сезоні-02/03 стала четвертою і здобула бажану путівку в Лігу чемпіонів. Наприкінці чемпіонату Мостовой обіграв «Реал Сосьєдад», який фінішував, дякуючи «Цареві», другим, — так Мостовой відіграв у Карпіна чемпіонське звання і подарував «золото» мадридському «Реалу».

Після переговорів з керівництвом він продовжив контракт ще на один рік. У своєму останньому сезоні він частенько травмувався, і клуб вилетів до сегунди, зайнявши 19-е місце. У Мостового були пропозиції з Англії та Росії, але яка вже прем'єр-ліга в 35 років... Виліт був для Мостового несподіваним. Треба було щось вирішувати, тим паче влітку був припливний ЧС в Португалії. Він

пішов із «Сельти», яка при ньому, вперше в своїй історії, потрапила до єврокубків і в якій він став другим бомбардиром клубу і найкращим бомбардиром в єврокубках.

Тоді не вірилося, що Мостовой завершить виступи, і коли він підписав контракт з «Алавесом», президентом якого був колишній одесит Штерман, здалося, що «Цар» повернеться у футбол. Але після першого ж матчу, у якому він, до речі, забив гол, він вирішив остаточно завершити кар'єру.

По завершенні футбольної частини життя, Олександр не залишився у футболі через втоми, як він сам полюбляє говорити в інтерв'ю. «Повісивши бутси на цях, у мене з'явилося чимало вільного часу, чесне слово. У даний момент люблю поспати, тому що за все життя в спорті, був спортивний режим, підйом, зарядки, навантаження. Хоча час і був вільний, але все одно це не той вільний час, який є у мене зараз. Ну, а зараз спорту немає, але є сон, зустрічі з друзями, якісь справи, теніс, футбол, хокей. Одним словом — насолода».

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

включили, все ж, у заявку, з «Бенфіки» пішов шведський фахівець Свен-Горан Ерікссон (нині тренер римського «Лацио»), який запрошував Олександра в команду. Його місце зайняв відомий тренер Томислав Івич. У нього була характерна риса — з однією командою він не міг працювати більше трьох місяців. Кульков і Мостовой не вписувалися в його схему гри і змушені були багато часу проводити на лаві запасних. Наш герой серйозно подумував про зміну клубу. Навіть звільнення Івича не змінило його планів. Але контракт з «Бенфікою» у Мостового був підписаний на чотири роки.

заманливі пропозиції від сильних французьких, іспанських і німецьких команд. Проте президент «Страсбура» вирішив за будь-яку ціну залишити Мостового в своїй команді і став вести подвійну гру. Він обіцяв Олександру, що готовий за відповідну суму відпустити його.

Але коли представники клубів, зацікавлені в придбанні Мостового, зверталися до президента «Страсбура» з конкретними пропозиціями, він запрошував за Олександра астрономічні суми. Коли ж до закінчення періоду заявок гравців залишався всього тиждень, на Мостового і президента його клубу вийшли представ-

КЛУБНА КАР'ЄРА

1986	«Червона Персія»	
1986-1991	«Спартак» (М)	106 (34)
1992-1993	«Бенфіка»	9 (0)
1993-1994	«Кан»	15 (3)
1994-1996	«Страсбург»	61 (15)
1996-2004	«Сельта»	234 (56)
2005	«Алавес»	1 (1)

але сил на всю дистанцію не вистачило і команда опинилася в зоні Кубка УЄФА. У Кубку Іспанії клуб дійшов до фіналу і повинен був переграти «Сарагосу». Здавалося, ось він, перший трофей! Але «Сельта» програла, хоча Мостовому вдалося забити в одному з фіналів (1:3). У півфіналі клуб із Віго розігрався з «Барсою» (3:1, 1 гол Мостового). У Кубку УЄФА Мостовому вдалося оформити хет-трик проти «Слована» (3:1). Після цього «Сельта» продовжила з ним контракт, звичайно, зросла і зарплата Мостового. У Віго йому пам'ятник хотіли перед стадіоном поставити, вже і макет приготували і Царем називали — і він вирішив залишитися, так би мовити, першим хлопцем у провінції.

СОЛЯНКА КАРПІНУ

Наступного року команді Фернандеса знову не поталанило — 5-е місце і знову Кубок УЄФА. А влітку Мостовой отримав безглузду травму і пролетів ЧС в Японії. Луїс Фернандес залишив клуб, на його зміну прийшов невідомий Лотіне. «Сельта» повністю змінила тактику, перейшовши на закритий захисний «антифутбол». До того ж, його співвітчизник —

СКАНВОРД № 123 «ПОРТУГАЛІЯ-2008»

